

Официален вестник

на Европейския съюз

L 295

Издание
на български език

Законодателство

Година 56
6 ноември 2013 г.

Съдържание

I *Законодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) № 1051/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2006 с цел да се предвидят общи правила за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства 1
- ★ Регламент (ЕС) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година за създаване на Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur) 11

II *Незаконодателни актове*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 година за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген 27

Цена: 3 EUR

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1051/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 22 октомври 2013 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 562/2006 с цел да се предвидят общи правила за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграфи 1 и 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

(1) Създаването на пространство, в което е гарантирано свободното движение на хора през вътрешните граници, е едно от главните постижения на Съюза. В пространство без граничен контрол на вътрешните граници е необходимо да се предвиди общ отговор на ситуации, които засягат сериозно обществения ред или вътрешната сигурност на това пространство, на части от него или на една или повече държави членки, като се даде възможност за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства, но без да се застрашава принципът на свободното движение на хора. Предвид последиците, които тези крайни мерки могат да имат за всички лица, имащи правото да се придвижват в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, следва да бъдат установени условията и процедурите за повторно въвеждане подобни мерки, така че да се гарантира, че те са извънредни и че се зачита принципът на пропорционалност. Обхватът и продължителността на всяко временно повторно въвеждане на подобни мерки следва да бъдат ограничени в рамките на строго необходимото в отговор на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност.

(2) Свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници е важно постижение на Съюза. Тъй като свободното движение на хора се засяга от временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, всяко решение за повторно въвеждане на такъв контрол следва да бъде вземано в съответствие с договорените съвместно критерии и следва да бъде надлежно нотифицирано на Комисията, или да е препоръчано от институцията на Съюза. Във всички случаи към повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да се пристъпва само по изключение и само като крайна мярка със строго ограничен обхват и продължителност въз основа на конкретни обективни критерии и след преценка за необходимостта от него, която следва да се наблюдава на равнището на Съюза. Когато сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност изисква незабавни действия, държавите членки следва да могат да въведат повторно граничен контрол на вътрешните си граници за срок от не повече от десет дни. Всяко удължаване на този срок трябва да се наблюдава на равнището на Съюза.

(3) Необходимостта и пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници следва да бъдат съпоставени със заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност, предизвикала необходимостта от това повторно въвеждане, като това се прави и за алтернативните мерки, които може да се предприемат на национално равнище или на равнището на Съюза, или и двете, а така също и за последиците от този контрол за свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

(4) Повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници може да се наложи по изключение в случай на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност на равнището на пространството без граничен контрол на вътрешните граници или на национално равнище, по-специално вследствие на терористични инциденти или заплахи, или поради заплахи от страна на организираната престъпност.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 12 юни 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 7 октомври 2013 г.

- (5) Миграцията и пресичането на външните граници от голям брой граждани на трети държави не следва само по себе си да се счита за заплаха за обществения ред или за вътрешната сигурност.
- (6) В съответствие с практиката на Съда на Европейския съюз, всяка дерогация от основния принцип на свободно движение на хора трябва да се тълкува стриктно, а понятието за обществен ред предполага наличие на действителна, настояща и достатъчно сериозна заплаха, която засяга някой от основните интереси на обществото.
- (7) Въз основа на натрупания досега опит по отношение на функционирането на пространството без граничен контрол на вътрешните граници и за да се съдейства за гарантирането на последователно прилагане на достиженията на правото от Шенген, Комисията може да изготвя насоки относно повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници в случаите, в които тази мярка се изисква временно, както и в случаите, в които е необходимо незабавно действие. Насоките следва да предвиждат ясни показатели за улесняване на преценката на обстоятелствата, които могат да съставляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност.
- (8) В случай че са установени сериозни недостатъци при осъществяването на граничен контрол на външните граници в доклад за оценка, изготвен съгласно Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген⁽¹⁾ и с оглед на спазването на препоръките, приети съгласно посочения регламент, на Комисията следва да се предоставят изпълнителни правомощия да препоръча на оценяваната държава членка да предприеме специални мерки, например разполагане на европейски екипи за гранична охрана, представяне на стратегически планове или, като крайна мярка и съобразно сериозността на положението — затваряне на определен граничен контролно-пропускателен пункт. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията⁽²⁾. Предвид член 2, параграф 2, буква б), подточка iii) от посочения регламент следва да се прилага процедурата по разглеждане.
- (9) Временното повторно въвеждане на граничен контрол на някои вътрешни граници съгласно специална процедура на равнището на Съюза също може да бъде обосновано при извънредни обстоятелства и като крайна мярка, когато цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници е застрашено поради трайни сериозни недостатъци по отношение на граничния контрол на външните граници, установени в рамките на стриктен процес за оценка съгласно членове 14 и 15 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, когато тези обстоятелства биха съставлявали сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в това пространство или в части от него. Тази специална процедура за временно повторно въвеждане на граничен контрол на определени вътрешни граници може да се задейства при същите условия и когато оценяваната държава членка сериозно пренебрегва задълженията си. Предвид политически чувствителния характер на такива мерки, които засягат националните изпълнителни правомощия и правомощията по правоприлагане по отношение на граничния контрол на вътрешните граници, на Съвета следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да приема препоръки съгласно тази специална процедура на равнището на Съюза, като действия по предложение на Комисията.
- (10) Преди да се приеме препоръка за временно повторно въвеждане на граничен контрол на определени вътрешни граници, следва да се проучи основно и съевременно възможността за прибягване до мерки за справяне с възникналото положение, включително помощ от органи, служби и агенции на Съюза, като Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите членки на Европейския съюз (Frontex), създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета⁽³⁾ или Европейската полицейска служба (Европол), създадена с Решение 2009/371/ПВР на Съвета⁽⁴⁾, както и на мерки за техническо или финансово подпомагане на национално равнище, на равнището на Съюза или и двете. Когато се установи сериозен недостатък, Комисията може да приложи мерки за финансова подкрепа, за да подпомогне съответната държава членка. Освен това всяка препоръка на Комисията и Съвета следва да се основава на потвърдена информация.
- (11) Комисията следва да може да приема актове за изпълнение с незабавно приложение, когато в надлежно обосновани случаи, свързани с необходимостта от удължаване на прилагането на граничен контрол на вътрешните граници, наложителни причини за спешност изискват това.
- (12) Докладите за оценка и препоръките, посочени в членове 14 и 15 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, следва да послужат за основа за поставянето в действие на специалните мерки в случай на сериозни недостатъци, свързани с граничния контрол на външните граници, и на специалната процедура при извънредни обстоятелства, застрашаващи цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници, предвидени в настоящия регламент. Държавите членки и Комисията

⁽¹⁾ Виж страница 27 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽²⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета от 26 октомври 2004 г. за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Решение 2009/371/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска полицейска служба (Европол) (ОВ L 121, 15.5.2009 г., стр. 37).

- извършват съвместно редовни, обективни и безпристрастни оценки с цел да се провери дали настоящият регламент се прилага правилно, а Комисията координира оценките в тясно сътрудничество с държавите членки. Механизмът за оценка се състои от следните елементи: многогодишни и годишни програми за оценяване, предварително обявени и внезапни проверки на място, извършвани от малък екип от представители на Комисията и от определени от държавите членки експерти, доклади за резултатите от оценките, приети от Комисията, и препоръки за корективни действия, приети от Съвета по предложение на Комисията, подходящи последващи действия, наблюдение и докладване.
- (13) Тъй като целта на настоящия регламент, а именно да се предвидят общи правила за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства, може да бъде постигната единствено на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (14) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение в съответствие с член 4 от посочения протокол дали ще го въведе в националното си право.
- (15) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби на достиженията на правото от Шенген⁽¹⁾. Следователно Обединеното кралство не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (16) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби на достиженията на правото от Шенген⁽²⁾. Следователно Ирландия не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (17) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген⁽³⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета⁽⁴⁾ относно определени условия по прилагането на посоченото споразумение.
- (18) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽⁵⁾ които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета⁽⁶⁾.
- (19) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽⁷⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета⁽⁸⁾.
- (20) По отношение на Кипър настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.
- (21) По отношение на България и Румъния настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.
- (22) По отношение на Хърватия настоящият регламент представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2011 г.

⁽³⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁽⁴⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁽⁵⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁽⁶⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

⁽⁸⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19.

⁽¹⁾ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁽²⁾ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

- (23) С настоящия регламент се зачитат основните права и се съблюдават принципите, признати по-специално с Хартата на основните права на Европейския съюз, включително свободата на движение на хора и на пребиваване. Настоящият регламент трябва да се прилага в съответствие с тези права и принципи.
- (24) Следователно Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) ⁽¹⁾ следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 562/2006 се изменя, както следва:

- 1) В дял II се добавя следната глава:

„ГЛАВА IVa

Специални мерки в случай на сериозни недостатъци, свързани с граничния контрол на външните граници

Член 19a

Мерки по външните граници и подкрепа от Агенцията

1. Когато са установени сериозни недостатъци при осъществяването на граничния контрол на външните граници в доклада за оценка, изготвен съгласно член 14 от Регламент (ЕС) № 1053/2013 на Съвета от 7 октомври 2013 г. за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген (*), и с оглед да се гарантира спазването на препоръките, посочени в член 15 от същия регламент, Комисията може чрез акт за изпълнение да препоръча на оценяваната държава членка да предприеме определени специални мерки, които могат да включват една от следните мерки или и двете:

- а) започване на разполагането на европейски екипи за гранична охрана в съответствие с Регламент (ЕО) № 2007/2004;
- б) представяне за становище на Агенцията на своите стратегически планове, изготвени въз основа на оценка на риска, включително информация за разполагането на персонал и оборудване.

Този акт за изпълнение се приема съгласно процедурата по разглеждане, посочена в член 33а, параграф 2.

2. Комисията информира редовно комитета, създаден в съответствие с член 33а, параграф 1, относно напредъка в изпълнението на посочените в параграф 1 от настоящия член мерки и относно неговото въздействие спрямо констатираните недостатъци.

Комисията също така информира Европейския парламент и Съвета.

3. Когато в доклад за оценка по параграф 1 е направено заключение, че оценяваната държава членка сериозно пренебрегва задълженията си и поради това трябва да докладва за изпълнението на съответния план за действие в срок от три месеца съгласно член 16, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, и когато след изтичане на този тримесечен срок Комисията установи, че положението продължава да бъде същото, Комисията може да задейства процедурата, предвидена в член 26 от настоящия регламент, ако всички условия за прилагането на тази процедура са налице.

(*) ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 27.“

- 2) Членове 23—27 се заменят със следното:

„Член 23

Обща рамка за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

1. В случай че в пространството без граничен контрол на вътрешните граници съществува сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в държава членка, тази държава членка може по изключение да въведе повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от вътрешните си граници за ограничен срок, ненадвишаващ 30 дни, или за предполагаемия период на сериозната заплаха, ако неговата продължителност надхвърля 30 дни. Обхватът и продължителността на временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници не излизат извън рамките на строго необходимото в отговор на сериозната заплаха.

2. Граничен контрол на вътрешните граници се въвежда повторно само като крайна мярка и в съответствие с членове 24, 25 и 26. Критериите, посочени съответно в членове 23а и 26а, се вземат предвид във всеки случай, когато се предвижда вземане на решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници съгласно съответно член 24, 25 или 26.

3. В случай че сериозната заплаха за обществения ред или за вътрешната сигурност в съответната държава членка продължава след изтичане на срока, предвиден в параграф

⁽¹⁾ ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

1 от настоящия член, същата държава членка може да удължи прилагането на граничен контрол на вътрешните си граници, при спазване на критериите, посочени в член 23а и в съответствие с член 24, на същите основания като посочените в параграф 1 от настоящия член и като се вземат предвид всички нови елементи, за срокове от не повече от 30 дни, които могат да бъдат подновявани.

4. Общата продължителност на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, включително всякакви удължавания, предвидени в параграф 3 от настоящия член, не надхвърля шест месеца. При извънредни обстоятелства, съгласно посоченото в член 26, общата продължителност може да бъде удължена до максималния срок от две години, в съответствие с параграф 1 от същия член.

Член 23а

Критерии за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

Когато дадена държава членка взема като крайна мярка решение за временно повторно въвеждане на граничен контрол на една или повече от своите вътрешни граници или на участъци от тях или решение за удължаване на това повторно въвеждане в съответствие с член 23 или член 25, параграф 1, тази държава членка прави оценка на степента, в която с тази мярка има вероятност по адекватен начин да бъде отстранена заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност, и прави оценка на пропорционалността на мярката спрямо тази заплахата. При извършването на тази оценка, държавата членка взема предвид по-специално следното:

- а) вероятните последици от евентуалната заплахата за нейния обществен ред или вътрешна сигурност, включително след терористични инциденти или заплахи, включително от страна на организираната престъпност;
- б) вероятните последици от тази мярка за свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

Член 24

Процедура за временно повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници съгласно член 23, параграф 1

1. Когато дадена държава членка планира повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници съгласно член 23, параграф 1, тя нотифицира останалите държави членки и Комисията най-късно четири седмици преди планираното повторно въвеждане или в по-кратък срок, ако обстоятелствата, породили необходимостта от това повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, станат известни по-малко от четири седмици преди планираното повторно въвеждане. За тази цел държавата членка предоставя следната информация:

- а) основанията за предложеното повторно въвеждане, включително всички имащи отношение данни, с които подробно се описват събитията, съставляващи сериозна заплахата за нейния обществен ред или вътрешна сигурност;

б) обхвата на предложеното повторно въвеждане, като се посочва в кой участък или в кои участъци от вътрешните граници ще бъде повторно въведен граничен контрол;

в) наименованията на разрешените гранични контролно-пропускателни пунктове;

г) датата и продължителността на планираното повторно въвеждане;

д) според случая мерките, които ще се предприемат от останалите държави членки.

Нотификацията по първа алинея може да бъде направена и съвместно от две или повече държави членки.

При необходимост Комисията може да изиска допълнителна информация от съответната държава членка или държави членки.

2. Посочената в параграф 1 информация се предоставя на Европейския парламент и Съвета едновременно с нотификацията ѝ на останалите държави членки и на Комисията съгласно същия параграф.

3. Държавите членки, извършващи нотификация по параграф 1 могат, при необходимост и в съответствие с националното си право, да решат да класифицират части от тази информация.

Това класифициране не пречи предоставянето на информация от Комисията на Европейския парламент. Представянето и обработката на информацията и документите, предоставени на Европейския парламент съгласно настоящия член, се извършват при спазване на приложените за Европейския парламент и Комисията правила относно изпращането и обработването на класифицирана информация.

4. След нотификацията от държава членка съгласно параграф 1 от настоящия член и с оглед на консултациите, предвидени в параграф 5 от настоящия член, Комисията или която и да е друга държава членка може да приеме становище, без да се засяга член 72 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Ако въз основа на съдържащата се в нотификацията информация или на друга получена от нея допълнителна информация Комисията постави под въпрос необходимостта или пропорционалността на планираното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници или ако прецени, че е подходящо да се проведе консултация по някои аспекти на нотификацията, Комисията представя становище за това.

5. Информацията, посочена в параграф 1, както и всяко становище на Комисията или на държава членка по параграф 4, са предмет на консултации, включително, когато е уместно, на съвместни заседания, между държавата членка, която планира да въведе повторно граничен контрол на вътрешните граници, останалите държави членки, особено пряко засегнатите от такива мерки, и Комисията с оглед организирането по целесъобразност на съвместно сътрудничество между държавите членки и разглеждането на пропорционалността на мерките спрямо събитията, които водят до повторното въвеждане на граничен контрол, и заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност.

6. Консултациите, посочени в параграф 5, се провеждат най-малко десет дни преди датата на планираното повторно въвеждане на граничен контрол.

Член 25

Специална процедура при случаи, които изискват незабавни действия

1. В случаите, когато сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в дадена държава членка изисква предприемането на незабавни действия, съответната държава членка може по изключение незабавно да въведе повторно граничен контрол на вътрешните граници за ограничен срок от не повече от десет дни.

2. Когато държава членка повторно въвежда граничен контрол на вътрешните граници, тя едновременно нотифицира съответно останалите държави членки и Комисията и предоставя информацията, посочена в член 24, параграф 1, включително основанията, обуславящи използването на процедурата, уредена в настоящия член. Комисията може да проведе консултации с останалите държави членки веднага след получаване на нотификацията.

3. Ако сериозната заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност продължава извън срока, предвиден в параграф 1, държавата членка може да реши да удължи прилагането на граничен контрол на вътрешните граници за срокове от не повече от 20 дни, които могат да бъдат подновявани. В този случай съответната държава членка взема предвид критериите, посочени в член 23а, включително актуализираната оценка на необходимостта и пропорционалността на мярката, и взема предвид всички нови елементи.

В случай на удължаване се прилагат *mutatis mutandis* разпоредбите на член 24, параграфи 4 и 5, а консултациите се провеждат незабавно след като решението за удължаване е нотифицирано на Комисията и на държавите членки.

4. Без да се засяга член 23, параграф 4, общата продължителност на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници въз основа на първоначалния срок съгласно параграф 1 и всяко удължаване съгласно параграф 3, не надхвърля два месеца.

5. Комисията информира незабавно Европейския парламент за нотификациите по настоящия член.

Член 26

Специална процедура при извънредни обстоятелства, застрашаващи цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници

1. При извънредни обстоятелства, когато цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници е застрашено поради трайни и сериозни недостатъци, свързани с контрола на външните граници, както е посочено в член 19а, и доколкото тези обстоятелства представляват сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници или в части от него, може да бъде въведен повторно граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с параграф 2 от настоящия член за срок от не повече от шест месеца. Този срок може да бъде удължен не повече от три пъти с допълнителен срок от не повече от шест месеца, ако извънредните обстоятелства продължават да са налице.

2. Като крайна мярка и с цел защита на общите интереси в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, когато всички останали мерки, по-специално посочените в член 19а, параграф 1, не са в състояние ефективно да преодолеят установената сериозна заплаха, Съветът може да препоръча на една или повече държави членки да вземат решение за повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от своите вътрешни граници. Препоръката на Съвета се основава на предложение на Комисията. Държавите членки могат да поискат от Комисията да представи на Съвета такова предложение за препоръка.

В препоръката си Съветът посочва най-малкото информацията по член 24, параграф 1, букви а)–д).

Съветът може да препоръча удължаване съгласно условията и процедурите, предвидени в настоящия член.

Преди държава членка да въведе повторно граничен контрол на всички или на отделни участъци от вътрешните си граници съгласно настоящия параграф, тя нотифицира съответно останалите държави членки, Европейския парламент и Комисията.

3. В случай че посочената в параграф 2 препоръка не бъде изпълнена от дадена държава членка, същата държава членка съобщава незабавно в писмена форма основанията си за това на Комисията.

В такъв случай Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, в който се оценяват основанията, посочени от съответната държава членка, както и последиците за защитата на общите интереси на пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

4. По надлежно обосновани наложителни причини за спешност, свързани със ситуация, при която обстоятелствата, породили необходимостта от удължаване на прилагането на граничен контрол на вътрешните граници в съответствие с параграф 2, станат известни по-малко от 10 дни преди изтичането на предходния срок на повторно въвеждане, Комисията може да приеме незабавно всички необходими препоръки чрез актове за изпълнение с незабавно приложение в съответствие с процедурата, посочена в член 33а, параграф 3. В рамките на 14 дни от приемането на такива препоръки Комисията представя на Съвета предложение за препоръка съгласно параграф 2.

5. Настоящият член не засяга мерките, които могат да се приемат от държавите членки в случай на сериозна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност съгласно членове 23, 24 и 25.

Член 26а

Критерии за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства, застрашаващи цялостното функциониране на пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

1. Когато като крайна мярка Съветът препоръча съгласно член 26, параграф 2 временно повторно въвеждане на граничен контрол на една или повече вътрешни граници или на участъци от тях, той прави оценка на степента, в която с тази мярка има вероятност по адекватен начин да бъде отстранена заплахата за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, и оценка на пропорционалността на мярката спрямо тази заплаха. Тази оценка се основава на подробната информация, предоставена от съответната(ите) държава(и) членка(и) и от Комисията, както и на всяка друга имаща отношение информация, включително информацията, получена съгласно параграф 2 от настоящия член. При извършването на тази оценка се отчитат по-специално следните обстоятелства:

а) наличността на мерки за техническо или финансово подпомагане, до които може да се прибегне или вече се

е прибегнало на национално равнище или на равнището на Съюза, или и на двете равнища, включително подкрепа от органи на Съюза, служби или агенции като Агенцията, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, създадена с Регламент (ЕС) № 439/2010 на Европейския парламент и на Съвета (*) или Европейската полицейска служба (Европол), създадена с Решение 2009/371/ПВР на Съвета (**), и степента, в която с тези мерки има вероятност по адекватен начин да бъдат отстранени заплахите за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници;

б) настоящите и вероятните бъдещи последици от евентуални сериозни недостатъци, свързани с граничния контрол на външните граници, установени при оценките, проведени съгласно Регламент (ЕС) № 1053/2013, както и степента, в която тези сериозни недостатъци съставляват сериозни заплахи за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници;

в) вероятните последици от повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници за свободното движение на хора в пространството без граничен контрол на вътрешните граници.

2. Преди да приеме предложение за препоръка на Съвета съгласно член 26, параграф 2, Комисията може:

а) да поиска от държавите членки, Агенцията, Европол или други органи, служби или агенции на Съюза да ѝ предоставят допълнителна информация;

б) да проведе проверки на място с помощта на експерти от държавите членки и от Агенцията, Европол или друг имащ отношение орган, служба или агенция на Съюза с цел да получи или провери информация, от значение за посочената препоръка.

Член 27

Информирание на Европейския парламент и на Съвета

Комисията и съответната(ите) държава(и) членка(и) информират Европейския парламент и Съвета във възможно най-кратък срок за всички основания, които биха могли да задействат прилагането на член 19а и членове 23—26а.

(*) ОВ L 132, 29.5.2010 г., стр. 11.

(**) ОВ L 121, 15.5.2009 г., стр. 37.“;

3) Членове 29 и 30 се заменят със следното:

„Член 29

Доклад за повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници

В рамките на четири седмици от премахването на граничния контрол на вътрешните граници държавата членка, която е извършвала граничен контрол на вътрешните граници, представя доклад на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, като описва по-специално първоначалната оценка и спазването на критериите, посочени в членове 23а, 25 и 26а, изпълнението на проверките, практическото сътрудничество със съседните държави членки, произтеклите последици за свободното движение на хора, ефективността на повторното въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, включително последваща оценка на пропорционалността на повторното въвеждане на граничен контрол.

Комисията може да представи становище относно тази последваща оценка на временното повторно въвеждане на граничен контрол на една или повече вътрешни граници или на участъци от тях.

Най-малко веднъж годишно Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за функционирането на пространството без граничен контрол на вътрешните граници. Докладът съдържа списък на всички решения за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници, взети през съответната година.

Член 30

Информирание на обществеността

Комисията и съответната държава членка информират обществеността по координиран начин относно решение за повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници и посочват по-специално началната и крайната дата за тази мярка освен когато са налице императивни съобщения за сигурност това да не се направи.“

4) Въмква се следният член:

„Член 33а

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитет. Комитетът е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (*).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Когато комитетът не даде

становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 8 от Регламент (ЕС) № 182/2011 във връзка с член 5 от него.

(*) ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.“

5) Въмква се следният член:

„Член 37а

Механизъм за оценка

1. В съответствие с Договора за функционирането на Европейския съюз и Договора за Европейския съюз и без да се засягат техните разпоредби относно процедурите за установяване на неизпълнение, прилагането на настоящия регламент от всяка държава членка ще се оценява чрез механизъм за оценка.

2. Правилата относно механизма за оценка са установени в Регламент (ЕС) № 1053/2013. В съответствие с този механизъм за оценка държавите членки и Комисията извършват съвместно редовни, обективни и безпристрастни оценки с оглед да се провери дали настоящият регламент се прилага правилно, а Комисията координира оценките в тясно сътрудничество с държавите членки. Съгласно този механизъм всяка държава членка се оценява поне на всеки пет години от малък екип, съставен от представители на Комисията и от определени от държавите членки експерти.

Оценките могат да включват предварително обявени или внезапни проверки на място, извършвани на външните или вътрешните граници.

В съответствие с посочения механизъм за оценка, Комисията отговаря за приемането на многогодишните и годишните програми за оценка и докладите за оценка.

3. При евентуални недостатъци на засегнатите държави членки могат да се изпратят препоръки за корективни действия.

Когато в доклад за оценка, приет от Комисията в съответствие с член 14 от Регламент (ЕС) № 1053/2013, са установени сериозни недостатъци при осъществяването на граничния контрол на външните граници, се прилагат членове 19а и 26 от настоящия регламент.

4. Европейският парламент и Съветът получават информация на всички етапи на оценяването и на тях се предоставят и всички необходими документи в съответствие с правилата относно класифицираните документи.

5. Европейският парламент получава незабавно изчерпателна информация за всяко предложение за изменение или замяна на правилата, установени в Регламент (ЕС) № 1053/2013.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 22 октомври 2013 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
V. LEŠKEVIČIUS

Изявление на Европейския парламент, Съвета и Комисията

Европейският парламент, Съветът и Комисията приветстват приемането на Регламента за изменение на Кодекса на шенгенските граници с цел да се предвидят общи правила за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства и на Регламента относно създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген. Европейският парламент, Съветът и Комисията изразяват убеждението си, че тези нови механизми представляват подходящ отговор на заключенията на Европейския съвет от 24 юни 2011 г., в които се призовава за укрепване на сътрудничеството и взаимното доверие между държавите членки в Шенгенското пространство и за ефективна и надеждна система за наблюдение и оценка, с която да се гарантира прилагането на общи правила и утвърждаването, адаптирането и разширяването на критериите въз основа на достиженията на правото на ЕС, като същевременно се припомня, че външните граници на Европа трябва да бъдат управлявани ефективно и последователно, въз основа на обща отговорност, солидарност и практическо сътрудничество.

Европейският парламент, Съветът и Комисията заявяват, че с настоящото изменение на Кодекса на шенгенските граници ще се засилят координацията и сътрудничеството на равнището на Съюза, като, от една страна, се предвиждат критерии за повторно въвеждане на граничен контрол от страна на държавите членки, а от друга страна, се установяват разпоредби за механизъм на равнище ЕС за реакция в наистина критични ситуации, при които е застрашено цялостното функциониране на пространството без вътрешни граници.

Европейският парламент, Съветът и Комисията подчертават, че тази нова система за оценка е механизъм на равнище ЕС и че тя ще включва всички аспекти на достиженията на правото от Шенген, като в нея ще участват експерти от държавите членки, Комисията и съответните агенции на ЕС.

Европейският парламент, Съветът и Комисията споделят разбирането, че всяко бъдещо предложение на Комисията за изменение на тази система за оценка ще бъде представено на Европейския парламент за консултация, за да се вземе предвид в максимална степен неговото становище, преди приемането на окончателен текст.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1052/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 22 октомври 2013 година****за създаване на Европейската система за наблюдение на границите (Eurosir)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 77, параграф 2, буква г) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽¹⁾,

като имат предвид, че:

- 1) Създаването на Европейска система за наблюдение на границите („Eurosir“) е необходимо, за да се засилят обменът на информация и оперативното сътрудничество между националните органи на държавите членки, както и с Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз, създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета ⁽²⁾, („Агенцията“). Eurosir ще осигурява на тези органи и на Агенцията необходимата инфраструктура и инструментариум за подобряване на тяхната осведоменост за състоянието и способност за реагиране по външните граници на държавите — членки на Съюза („външните граници“), за целите на откриване, предотвратяване и борба с незаконната имиграция и трансграничната престъпност и допринасяне за осигуряване на защита и спасяване на живота на мигрантите.
- 2) Практиката на пътуване с малки и неподходящи за плаване по море съдове увеличи драстично броя на мигрантите, които се удавят по южните външни морски граници. Eurosir следва да подобри значително оперативната и техническата способност на Агенцията и на държавите членки да откриват такива малки съдове и да подобрят способността за реагиране на държавите членки,

като по този начин допринасят за намаляване на смъртните случаи на мигранти.

- (3) В настоящия регламент се отчита, че миграционните маршрути се използват и от лица, които се нуждаят от международна закрила.
- (4) Държавите членки следва да създадат национални координационни центрове за подобряване на обмена на информация и сътрудничеството помежду им и с Агенцията, за наблюдението на границите. За правилното функциониране на Eurosir е изключително важно всички национални органи, отговорни за наблюдението на външните граници по силата на националното право, да си сътрудничат чрез националните координационни центрове.
- (5) Настоящият регламент не следва да пречат държавите членки да натоварят своите национални координационни центрове и с отговорността за координирането на обмена на информация и сътрудничеството във връзка с наблюдението на въздушните граници и за проверките по гранично-пропускателните пунктове.
- (6) Агенцията следва да подобри обмена на информация и сътрудничеството с други органи, служби и агенции на Съюза, като Европейската агенция по морска безопасност и Сателитния център на Европейския съюз, за да могат да се използват по най-оптималния начин съществуващата информация, възможности и системи, които вече са налични на европейско равнище, например европейската програма за мониторинг на Земята.
- (7) Настоящият регламент е част от Европейския модел за интегрирано управление на външните граници и от Стратегията за вътрешна сигурност на Европейския съюз. Eurosir ще допринесе също за развитието на Общата среда за обмен на информация (CISE) за наблюдение на морската област в Съюза, като осигурява по-широка рамка за осведоменост за морското състояние чрез обмен на информация между публичните органи от различни сектори в Съюза.
- (8) За да се направи необходимото информацията, която се съдържа в Eurosir, да е възможно най-пълна и актуална, по-специално по отношение на положението в трети държави, Агенцията следва да си сътрудничи с Европейската служба за външна дейност. За тези цели делегациите и службите на Съюза следва да предоставят всяка информация, която би могла да е от значение за Eurosir.

⁽¹⁾ Позиция на Европейския парламент от 10 октомври 2013 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 22 октомври 2013 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета от 26 октомври 2004 г. за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз (ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1).

- (9) Агенцията следва да предоставя необходимата помощ за разработването и функционирането на Eurosur и, ако е целесъобразно, за разработването на CISE, включително за оперативната съвместимост на системите, по-специално чрез създаване, поддръжане и координиране на рамката за Eurosur.
- (10) На Агенцията следва да бъдат предоставени съответните финансови и човешки ресурси за адекватното изпълнение на допълнителните задачи, които ѝ се възлагат по настоящия регламент.
- (11) С настоящия регламент се зачитат основните права и се спазват принципите, признати в членове 2 и 6 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално зачитането на човешкото достойнство, правото на живот, забраната на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение или наказание, забраната на трафика на хора, правото на свобода и сигурност, правото на защита на личните данни, правото на достъп до документи, правото на убежище и закрилата срещу извеждане и експулсиране, принципите на забрана за връщане и на недискриминация, и правата на детето. Настоящият регламент следва да се прилага от държавите членки и от Агенцията в съответствие с тези права и принципи.
- (12) В съответствие с Регламент (ЕО) № 2007/2004 служителят по въпросите на основните права и консултативният форум, създаден с посочения регламент, следва да имат достъп до цялата информация, свързана със спазването на основните права, по отношение на всички дейности на Агенцията в рамките на Eurosur.
- (13) Всякакъв обмен на лични данни в рамките на европейската картина на състоянието и в рамките на общата предгранична разузнавателна картина следва да представлява изключение. Той следва да се извършва въз основа на действащото национално право и правото на Съюза, както и при спазване на техните специални изисквания за защитата на данни. В случаите, когато някои по-специфични правни инструменти като Регламент (ЕО) № 2007/2004 не предвиждат пълен режим за защита на данните, се прилагат Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾, Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета⁽²⁾ и Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета⁽³⁾.
- (14) За да се осъществи постепенно географско покритие на Eurosur, задължението за определяне и за управление на национални координационни центрове следва да се приложи на два последователни етапа: първо за държавите членки, разположени по южните и източните външни граници, а на втория етап — за останалите държави членки.
- (15) Настоящият регламент включва разпоредби относно сътрудничеството със съседни трети държави, защото един добре структуриран и постоянен обмен на информация и сътрудничество с тези държави, особено в Средиземноморския регион, са ключови фактори за постигане на целите на Eurosur. Особено важно е всякакъв обмен на информация и сътрудничество между държавите членки и съседни трети държави да се извършва при пълно зачитане на основните права и по-специално на принципа на забрана за връщане.
- (16) Настоящият регламент включва разпоредби относно тясното сътрудничество с Обединеното кралство и Ирландия, които могат да съдействат за по-пълното изпълнение на целите на Eurosur.
- (17) При прилагането на настоящия регламент Агенцията и държавите членки следва да се възползват в максимална степен от съществуващите способности по отношение на човешките ресурси, както и на техническото оборудване, на национално равнище и на равнището на Съюза.
- (18) Комисията следва редовно да оценява резултатите от прилагането на настоящия регламент, за да определи до каква степен са постигнати целите на Eurosur.
- (19) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да го въведе в националното си право.
- (20) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с
- ⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).
- ⁽³⁾ Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (ОВ L 350, 30.12.2008 г., стр. 60).

- Решение 2000/365/ЕО на Съвета ⁽¹⁾; следователно Обединеното кралство не участва в неговото приемане и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (21) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета ⁽²⁾; следователно Ирландия не участва в неговото приемане и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (22) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоциирането на последнитев процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген ⁽³⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾. Норвегия следва да създаде национален координационен център в съответствие с настоящия регламент, считано от 2 декември 2013 г.
- (23) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽⁵⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ⁽⁶⁾.
- (24) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽⁷⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ⁽⁸⁾.
- (25) Прилагането на настоящия регламент не засяга разделението на областите на компетентност между Съюза и държавите членки или задълженията на държавите членки съгласно Конвенцията на ООН по морско право, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, Международната конвенция за търсене и спасяване по море, Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност и Протокола към нея срещу незаконния трафик на мигранти по суша, море и въздух, Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и други съответни международни инструменти.
- (26) Прилагането на настоящия регламент не засяга Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁹⁾ или правилата за наблюдение на морските външни граници в контекста на оперативното сътрудничество, координирано от Агенцията.
- (27) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно създаването на Eurosur, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а поради своя мащаб и последици може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,
- ⁽¹⁾ Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43).
- ⁽²⁾ Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).
- ⁽³⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.
- ⁽⁴⁾ Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).
- ⁽⁵⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.
- ⁽⁶⁾ Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).
- ⁽⁷⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.
- ⁽⁸⁾ Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).
- ⁽⁹⁾ Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1).

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

Настоящият регламент създава обща рамка за обмен на информация и за сътрудничеството между държавите членки и Агенцията за подобряване на осведомеността за състоянието и за увеличаване на способността за реагиране по външните граници на държавите членки на Съюза („външните граници“) за целите на откриване, предотвратяване и борба с незаконната имиграция и трансграничната престъпност и допринасяне за осигуряване на защита и спасяване на живота на мигранти („Eurosur“).

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за наблюдението на външните сухоземни и морски граници, включително за наблюдение, откриване, идентифициране, проследяване, предотвратяване и залавяне при неразрешено пресичане на границите за целите на откриване, предотвратяване и борба с незаконната имиграция и трансграничната престъпност и допринасяне за осигуряване на защита и спасяване на живота на мигранти.

2. Настоящият регламент може да се прилага и за наблюдението на въздушните граници, както и за проверки на гранично-пропускателните пунктове, ако държавите членки доброволно предоставят такава информация на Eurosur.

3. Настоящият регламент не се прилага за никакви правни или административни мерки, предприети след като отговорните органи на дадена държава членка са прихванали трансгранични престъпни дейности или неразрешено пресичане от лица на външните граници..

4. При прилагането на настоящия регламент държавите членки и Агенцията спазват основните права, по-специално принципите на забрана за връщане и зачитане на човешкото достойнство, както и изискванията за защита на личните данни. Те отдават предимство на специалните нужди на деца, непридружени малолетни и непълнолетни, жертви на трафик на хора, лица, нуждаещи се от спешна медицинска помощ, лица, нуждаещи се от международна закрила, хора, бедстващи в морето, и други лица в особено уязвимо положение.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „Агенция“ означава Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите — членки на Европейския съюз, създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004;
- б) „осведоменост за състоянието“ означава способността да се наблюдават, откриват, идентифицират, проследяват и разбират незаконни трансгранични действия, с цел да се намерят основателни причини за ответни мерки въз основа на съчетаването на нова информация със съществуващи познания и да се създадат по-добри възможности за намаляване на смъртните случаи на мигранти по външните граници или в близост до тях;
- в) „способност за реагиране“ означава способността да се осъществяват дейности за противодействие на незаконните трансгранични действия по външните граници или в близост до тях, включително средствата и сроковете за адекватна реакция;
- г) „картина на състоянието“ означава графичен интерфейс за представяне почти в реално време на данни и информация, получени от различни органи, сензори, платформи и други източници, които се споделят по комуникационни и информационни канали с други органи за постигане на осведоменост за състоянието и за подкрепа на способността за реагиране по външните граници и в предграничната зона;
- д) „трансгранична престъпност“ означава всяко тежко престъпление с трансгранично измерение, извършено по или в близост до външните граници;
- е) „участък от външна граница“ означава цялата или част от външната сухоземна или морска граница на дадена държава членка, така както е определена от националното право или както е определена от националния координационен център или друг отговорен национален орган;
- ж) „предгранична зона“ означава географският район отвъд външните граници.
- з) „кризисни ситуации“ означава всички природни и/или предизвикани от човека бедствия, злополуки, хуманитарни или политически кризи, или всякакво друго сериозно положение, възникнало по външните граници или в близост до тях, които могат да имат значително въздействие върху контрола по външните граници;
- и) „инцидент“ означава положение, свързано с незаконна имиграция или трансгранично престъпление, или опасност за живота на мигранти по външните граници или в близост до тях.

ДЯЛ II

РАМКА

ГЛАВА I

Компоненти

Член 4

Рамка на Eurosur

1. За обмена на информация и за сътрудничеството в областта на наблюдението на границите и като вземат предвид съществуващите механизми за обмен на информация и за сътрудничество, държавите членки и Агенцията използват рамката на Eurosur, която е съставена от следните компоненти:

- а) национални координационни центрове;
- б) национални картини на състоянието;
- в) комуникационна мрежа;
- г) европейска картина на състоянието;
- д) обща предгранична разузнавателна картина;
- е) общо прилагане на наблюдателни инструменти.

2. Националните координационни центрове предоставят на Агенцията чрез комуникационната мрежа информация от своите национални картини на състоянието, като тази информация се изисква за създаването и поддържането на европейската картина на състоянието и на общата предгранична разузнавателна картина.

3. Агенцията предоставя на националните координационни центрове чрез комуникационната мрежа неограничен достъп до европейската картина на състоянието и до общата предгранична разузнавателна картина.

4. Компонентите, изброени в параграф 1, се създават и поддържат в съответствие с принципите, определени в приложението.

Член 5

Национален координационен център

1. Всяка държава членка определя, управлява и поддържа национален координационен център, който координира и обменя информация между всички органи, отговорни за наблюдението на външните граници на национално равнище, както и с други национални координационни центрове и с Агенцията.

Всяка държава членка уведомява Комисията за създаването на своя национален координационен център, а Комисията незабавно информира останалите държави членки и Агенцията за това.

2. Без да се засяга член 17 и в рамката на Eurosur, националният координационен център е единственото звено за контакт за обмен на информация и за сътрудничеството с други национални координационни центрове и с Агенцията.

3. Националният координационен център:

- а) осигурява своевременен обмен на информация и навременно сътрудничество между всички национални органи, отговорни за наблюдението на външните граници, както и с други национални координационни центрове и с Агенцията;
- б) осигурява своевременен обмен на информация с органите на национално равнище с отговорности в областта на издирването и спасяването, правоприлагането, убежището и имиграцията;
- в) допринася за ефикасното и ефективно управление на ресурсите и персонала;
- г) създава и поддържа националната картина на състоянието в съответствие с член 9;
- д) подпомага планирането и изпълнението на националните дейности по наблюдение на границите;
- е) координира националната система за наблюдение на границите в съответствие с националното право;
- ж) допринася за редовното измерване на резултатите от националните дейности по наблюдение на границите за целите на настоящия регламент;
- з) координира оперативните мерки с други държави членки, без това да засяга компетентността на Агенцията и на държавите членки.

4. Националният координационен център функционира двадесет и четири часа в денонощието и седем дни в седмицата.

Член 6

Агенцията

1. Агенцията:

- а) създава и поддържа комуникационната мрежа на Eurosur в съответствие с член 7;

- б) създава и поддържа европейската картина на състоянието в съответствие с член 10;
- в) създава и поддържа общата предгранична разузнавателна картина в съответствие с член 11;
- г) координира общото прилагане на наблюдателните инструменти в съответствие с член 12.

2. За целите на параграф 1 Агенцията функционира двадесет и четири часа в денонощието и седем дни в седмицата.

Член 7

Комуникационна мрежа

1. Агенцията създава и поддържа комуникационна мрежа, за да осигури комуникацията и аналитичния инструментариум и да позволи обмена на неклафицирана чувствителна информация и класифицирана информация по сигурен начин и в почти реално време със и между националните координационни центрове. Мрежата функционира двадесет и четири часа в денонощието и седем дни в седмицата и позволява:

- а) двустранен и многостранен обмен на информация в почти реално време;
- б) аудио- и видеоконферентна връзка;
- в) сигурна работа, съхранение, предаване и обработване на неклафицирана чувствителна информация;
- г) сигурна работа, съхранение, предаване и обработване на класифицирана информация на ЕС до ниво на класификация за сигурност „RESTREINT UE/EU RESTRICTED“ или еквивалентно национално ниво на класификация за сигурност, което гарантира, че с класифицираната информация се борави и тя се съхранява, предава и обработва в отделна и надлежно акредитирана част от комуникационната мрежа.

2. Агенцията предоставя техническа подкрепа и осигурява оперативна съвместимост на комуникационната мрежа с други имащи отношение комуникационни и информационни системи, управлявани от Агенцията.

3. Агенцията обмена, обработва и съхранява неклафицирана чувствителна информация и класифицирана информация в комуникационната мрежа в съответствие с член 11г от Регламент (ЕО) № 2007/2004.

4. Националните координационни центрове обменят, обработват и съхраняват неклафицирана чувствителна информация и класифицирана информация в комуникационната мрежа в

съответствие с правила и стандарти, които са еквивалентни на предвидените в Процедурния правилник на Комисията ⁽¹⁾.

5. Органите, агенциите и други институции на държавите членки, които използват комуникационната мрежа, осигуряват при работа с класифицирана информация спазването на правила и стандарти за сигурност, еквивалентни на прилаганите от Агенцията.

ГЛАВА II

Осведоленост за състоянието

Член 8

Картини на състоянието

1. Националните картини на състоянието, европейската картина на състоянието и общата предгранична разузнавателна картина се създават чрез събиране, оценка, съпоставяне, анализ, тълкуване, генериране, визуализация и разпространение на информация.

2. Картините, посочени в параграф 1, са съставени от следните категории:

- а) категория на събитията;
- б) оперативна категория;
- в) аналитична категория.

Член 9

Национална картина на състоянието

1. Националният координационен център създава и поддържа национална картина на състоянието, за да осигурява за всички органи, отговорни за контрола, и по-специално за наблюдението на външните граници на национално равнище, ефективна, точна и своевременна информация.

2. Националната картина на състоянието е съставена от информация, събрана от следните източници:

- а) националната система за наблюдение на границите в съответствие с националното право;
- б) стационарни и мобилни сензори под управлението на националните органи, отговорни за наблюдението на външните граници;
- в) патрулите за наблюдение на границите и други наблюдателни мисии;
- г) местни, регионални и други координационни центрове;

⁽¹⁾ ОВ L 308, 8.12.2000 г., стр. 26.

д) други съответни национални органи и системи, включително служители за връзка, оперативни центрове и звена за контакт;

е) Агенцията;

ж) националните координационни центрове в други държави членки;

з) органи на трети държави въз основа на двустранни или многостранни споразумения и регионални мрежи, както е посочено в член 20;

и) системи за корабно докладване съгласно съответните им правни основания;

й) други компетентни европейски и международни организации;

к) други източници.

3. Категорията на събитията в националната картина на състоянието се състои от следните подкатегории:

а) подкатегория за неразрешените пресичания на границата, включително информация, която е на разположение на националния координационен център, относно инциденти, свързани с опасност за живота на мигранти;

б) подкатегория за трансгранична престъпност;

в) подкатегория за кризисни ситуации;

г) подкатегория за други събития, която съдържа информация относно присъствието на неидентифицирани и подозрителни наземни превозни средства, кораби и други превозни средства и лица по външните граници на съответната държава членка или в близост до тях, както и за други събития, които могат да окажат значително въздействие върху контрола по външните граници;

4. Националният координационен център определя единствена индикативна степен на въздействие — от „ниска“ и „средна“ до „висока“, за всеки от инцидентите в категорията на събитията на националната картина на ситуацията. Всички инциденти се съобщават на Агенцията.

5. Оперативната категория в националната картина на състоянието се състои от следните подкатегории:

а) подкатегория за собствените активи, включително военни активи в подкрепа на мисия в областта на правоприлагането, и за зоните на действие, която съдържа информация за разположението, състоянието и вида на собствените активи и за участващите органи. По отношение на военни активи, използвани в подкрепа на мисия в областта на правоприлагането, националният координационен център може да реди

— по искане на националния орган, отговарящ за тези активи
— да ограничи достъпа до подобна информация въз основа на принципа „необходимост да се знае“;

б) подкатегория за информацията за заобикалящата среда, която съдържа или дава достъп до информация за терена и метеорологичните условия по външните граници на съответната държава членка.

6. Информацията за собствените активи от оперативната категория е с ниво на класификация за сигурност RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

7. Аналитичната категория в националната картина на състоянието се състои от следните подкатегории:

а) информационна подкатегория, която съдържа важни събития и показатели от значение за целите на настоящия регламент;

б) аналитична подкатегория, която включва аналитични доклади, тенденции за степента на риска, регионални наблюдения и сводки от значение за целите на настоящия регламент;

в) разузнавателна подкатегория, която съдържа анализирана информация от значение за целите на настоящия регламент и, по-специално, за определянето на степените на въздействие по участъците от външните граници;

г) подкатегория за изображения и геоданни, която включва референтни изображения, основни карти, валидиране на анализирана информация и анализ на промени (изображения от наблюдения на Земята), както и откриване на промени, пространствено обвързани данни и карти за степента на пропускливост на външните граници.

8. Информацията, която се съдържа в аналитичната категория и информацията за заобикалящата среда от оперативната категория на националната картина на състоянието може да се основава на информацията от европейската картина на състоянието и общата предгранична разузнавателна картина.

9. Националните координационни центрове на съседни държави членки споделят помежду си директно и в почти реално време картината на състоянието за съседни участъци от външните граници относно:

а) инциденти и други значими събития от категорията на събитията;

б) доклади за анализ на тактическия риск, включени в аналитичната категория.

10. Националните координационни центрове на съседни държави членки могат да споделят помежду си директно и в почти реално време картината на състоянието за съседни участъци от външните граници относно разположението, състоянието и вида на собствените активи от оперативната категория, действащи в съседни участъци от външните граници.

Член 10

Европейска картина на състоянието

1. Агенцията създава и поддържа европейска картина на състоянието, за да осигурява на националните координационни центрове ефективна, точна и навременна информация и анализи.

2. Европейската картина на състоянието е съставена от информация, събирана от следните източници:

- а) националните картини на състоянието, доколкото е необходимо съгласно настоящия член,
- б) Агенцията;
- в) Комисията, която предоставя стратегическа информация относно граничния контрол, включително относно слабости при осъществяването на контрола по външните граници;
- г) делегациите и службите на Съюза;
- д) други компетентни органи, служби и агенции на Съюза и международни организации, както е посочено в член 18;
- е) други източници.

3. Категорията на събитията в европейската картина на състоянието включва информацията относно:

- а) инциденти и други събития от категорията на събитията от националната картина на състоянието;
- б) инциденти и други събития от общата предгранична разузнавателна картина;
- в) инциденти в оперативната зона на съвместна операция, пилотен проект или бърза интервенция, координирани от Агенцията.

4. В европейската картина на състоянието Агенцията взема предвид степента на въздействие, определена от националния координационен център за конкретен инцидент от националната картина на състоянието.

5. Оперативната категория в европейската картина на състоянието се състои от следните подкатегории:

а) подкатегория за собствените активи, която съдържа информация за разположението, времето, състоянието и вида на активите, участващи в съвместни операции, пилотни проекти и бързи интервенции на Агенцията или предоставени на разположение на Агенцията, и плана за разгръщане, включително зоната на действие, патрулните графици и кодовете за комуникация;

б) подкатегория за операциите, която съдържа информация за координираните от Агенцията съвместни операции, пилотни проекти и бързи интервенции, включително мандат на мисията, местоположение, състояние, времетраене, информация за държавите членки и другите участници в операцията, ежедневни и седмични доклади за състоянието, статистически данни и информационни пакети за средствата за масово осведомяване;

в) подкатегория за информация за заобикалящата среда, която включва информация за терена и метеорологичните условия по външните граници.

6. Информацията за собствените активи от оперативната категория в европейската картина на състоянието е с ниво на класификация за сигурност RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

7. Аналитичната категория от европейската картина на състоянието е структурирана по същия начин, като този на националната картина на състоянието, посочена в член 9, параграф 7.

Член 11

Обща предгранична разузнавателна картина

1. Агенцията създава и поддържа обща предгранична разузнавателна картина, за да осигурява на националните координационни центрове ефективна, точна и навременна информация и анализи за предграничната зона.

2. Общата предгранична разузнавателна картина се състои от информация, събирана от следните източници:

- а) националните координационни центрове, включително информация и доклади, получени от служителите за връзка на държавите членки чрез компетентните национални органи;
- б) делегациите и службите на Съюза;
- в) Агенцията, включително информация и доклади, предоставени от нейните служители за връзка;
- г) други компетентни органи, служби и агенции на Съюза и международни организации, както е посочено в член 18;

д) органи на трети държави въз основа на двустранни или многостранни споразумения и регионални мрежи, както е посочено в член 20 посредством националните координационни центрове;

е) други източници.

3. Общата предгранична разузнавателна картина може да съдържа информация, която се отнася за наблюдението на въздушни граници и проверките на външните гранични контролно-пропускателни пунктове.

4. Категорията на събитията, оперативната и аналитичната категория на общата предгранична разузнавателна картина са структурирани по същия начин като този на европейската картина на състоянието, посочена в член 10.

5. Агенцията определя една-единствена индикативна степен на въздействие за всеки инцидент в категорията на събитията в общата предгранична разузнавателна картина. Агенцията информира националните координационни центрове за всеки инцидент в предграничната зона.

Член 12

Общо прилагане на наблюдателни средства

1. Агенцията координира общото прилагане на наблюдателни средства, за да предоставя редовно, надеждно и по икономически ефективен начин на националните координационни центрове и за свои нужди информация от наблюдението на външните граници и на предграничните зони.

2. Агенцията предоставя на даден национален координационен център при поискване от негова страна информация за външните граници на искащата държава членка и за предграничната зона, която може да е получена от:

а) селективно наблюдение на определени пристанища и брегови ивици на трети държави, за които е установено чрез анализ на риска и информация, че са точки на отплаване или транзитно преминаване на кораби или други превозни средства използвани за целите на незаконната имиграция или трансграничната престъпност;

б) проследяване на кораби или други превозни средства в открито море, за които има подозрения или е установено, че се използват за незаконна имиграция или трансгранична престъпност;

в) наблюдение на определени райони в морската област за откриване, идентифициране и проследяване на кораби и други превозни средства, които се използват или за които има подозрения, че се използват за целите на незаконната имиграция или трансграничната престъпност;

г) оценка за заобикалящата среда в определени райони в морската област и по външните сухоземни граници за оптимизиране на дейностите по наблюдение и патрулиране;

д) селективно наблюдение на определени предгранични зони по външните граници, за които е установено чрез анализ на риска и информация, че са потенциални зони на заминаване или транзитно преминаване за незаконна имиграция или трансгранична престъпност.

3. Агенцията предоставя информацията, посочена в параграф 1, чрез съчетаване и анализ на данни, които може да са събрани от следните системи, сензори и платформи:

а) системи за корабно докладване съгласно съответните им правни основания;

б) спътникови изображения;

в) сензори, инсталирани на различни моторни превозни средства, кораби или други превозни средства.

4. Агенцията може да откаже да изпълни искане на национален координационен център по технически, финансови или оперативни причини. Агенцията уведомява своевременно националния координационен център относно причините за такъв отказ.

5. Агенцията може да използва по своя инициатива наблюдателните средства, посочени в параграф 2, за събиране на информация, която е от значение за целите на общата предгранична разузнавателна картина.

Член 13

Обработка на лични данни

1. Когато националната картина на състоянието се използва за обработване на лични данни, тези данни се обработват в съответствие с Директива 95/46/ЕО, Рамково решение 2008/977/ПВР и съответните национални разпоредби относно защитата на данни.

2. Европейската картина на състоянието и общата предгранична разузнавателна картина могат да бъдат използвани единствено за обработване на лични данни във връзка с идентификационни номера на кораби.

Тези данни се обработват в съответствие с член 11ва от Регламент (ЕО) № 2007/2004. Те се обработват единствено за целите на откриването, идентифицирането и проследяването на кораби и за целите, посочени в член 11в, параграф 3 от посочения регламент. Те се заличават автоматично в рамките на седем дни или, в случай че е необходимо допълнително време за проследяването на плавателен съд, в рамките на два месеца след получаването им от Агенцията.

РАЗДЕЛ III

Способност за реагиране

Член 14

Определяне на участъци от външните граници

За целите на настоящия регламент всяка държава членка разделя външните си сухоземни и морски граници на гранични участъци, за което уведомява Агенцията.

Член 15

Определяне на степени на въздействие за участъци от външните граници

1. Въз основа на извършения от Агенцията анализ на риска и съгласувано със засегнатата държава членка, Агенцията определя или променя следните степени на въздействие за всеки от участъците от външните сухоземни и морски граници на държавите членки:

- а) ниска степен на въздействие когато инцидентите, свързани с незаконна имиграция или трансгранична престъпност в района на съответния граничен участък, са с незначително въздействие върху граничната сигурност;
- б) средна степен на въздействие когато инцидентите, свързани с незаконна имиграция или трансгранична престъпност в района на съответния граничен участък, са с умерено въздействие върху граничната сигурност;
- в) висока степен на въздействие когато инцидентите, свързани с незаконна имиграция или трансгранична престъпност в района на съответния граничен участък, са със значително въздействие върху граничната сигурност.

2. Националният координационен център прави редовна оценка дали е необходимо да се промени степента на въздействие в някой от граничните участъци, като взема предвид информацията, която се съдържа в националната картина на състоянието.

3. Агенцията онагледява степените на въздействие, определени за външните граници, в европейската картина на състоянието.

Член 16

Реакция в зависимост от степените на въздействие

1. Държавите членки правят необходимото действие по наблюдение, осъществявани по участъците от външните граници, да съответстват на определените степени на въздействие, както следва:

- а) когато за участък от външната граница е определена ниска степен на въздействие, националните органи, отговорни за наблюдението на външните граници, организират редовно наблюдение въз основа на анализ на риска и осигуряват

наличието на достатъчно персонал и ресурси в граничния район, в готовност да извършат проследяване, идентификация и залавяне;

- б) когато за участък от външната граница е определена средна степен на въздействие, националните органи, отговорни за наблюдението на външните граници, в допълнение към мерките, предприети съгласно буква а), правят необходимото да се предприемат подходящи мерки за наблюдение в този граничен участък. Когато се предприемат тези мерки за наблюдение, съответно се уведомява националният координационен център. Националният координационен център координира всяка подкрепа, предоставяна в съответствие с член 5, параграф 3;

- в) когато за участък от външната граница е определена висока степен на въздействие, съответната държава членка, в допълнение към мерките, предприети съгласно буква б), прави необходимото, посредством националния координационен център, националните органи, които действат в този граничен участък, да получат необходимата подкрепа и да бъдат предприети засилени мерки за наблюдение. Тази държава членка може да поиска от Агенцията подкрепа при спазване на условията за започване на съвместни операции или бързи интервенции, определени в Регламент (ЕО) № 2007/2004.

2. Националният координационен център редовно информира Агенцията за мерките, предприети на национално равнище съгласно параграф 1, буква в).

3. Когато е определена средна или висока степен на въздействие за участък от външната граница, който е съседен на участък от границата на друга държава членка или държава, с която има споразумения или регионални мрежи, както е посочено в членове 19 и 20, националният координационен център се свързва с националния координационен център на съседната държава членка или с компетентния орган на съседната държава и се стреми да координира необходимите трансгранични мерки.

4. Когато държава членка подаде искане в съответствие с параграф 1, буква в), Агенцията, когато отговаря на това искане, може да подкрепи тази държава членка, по-специално като:

- а) осигурява приоритетно третиране за общото прилагане на наблюдателни средства;
- б) координира разгръщането на европейските екипи за гранична охрана в съответствие с Регламент (ЕО) № 2007/2004;
- в) осигурява разгръщането на техническо оборудване на разположение на Агенцията в съответствие с Регламент (ЕО) № 2007/2004;

г) координира допълнителната подкрепа, предложена от други държави членки.

5. В своите доклади за анализ на риска Агенцията съвместно с държавите членки прави оценка на определянето на степените на въздействие и на съответните мерки, предприети на национално равнище и на равнището на Съюза.

ДЯЛ III

СПЕЦИАЛНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 17

Възлагане на задачи на други органи в държавите членки

1. Държавите членки могат да възложат на регионални, местни, функционални или други органи, които са в състояние да вземат оперативни решения, да осигурят осведомеността за състоянието и способността за реагиране в техните съответни области на компетентност, включително задачите и компетентностите, посочени в член 5, параграф 3, букви в), д) и е).

2. Решението на държавите членки за възлагане на задачи в съответствие с параграф 1, не засяга функциите на националния координационен център да сътрудничи и да обменя информация с други национални координационни центрове и с Агенцията.

3. В предварително определени случаи, установени на национално равнище, националният координационен център може да разреши на орган, посочен в параграф 1, да осъществява комуникация и да обменя информация с регионалните органи или с националния координационен център на друга държава членка или с компетентните органи на трета държава, при условие че този орган редовно информира своя национален координационен център относно подобна комуникация и обмен на информация.

Член 18

Сътрудничество на Агенцията с трети страни

1. Агенцията използва съществуващата информация, способности и системи, с които разполагат други институции, органи, служби и агенции на Съюза и международни организации, в рамките на съответната им правна уредба.

2. В съответствие с параграф 1 Агенцията си сътрудничи по-специално със следните институции, органи, служби и агенции на Съюза и международни организации:

а) Европейската полицейска служба (Европол) с цел обмен на информация относно трансграничната престъпност, която да бъде включена в европейската картина на състоянието;

б) Сателитния център на Европейския съюз, Европейската агенция по морска безопасност и Европейската агенция за контрол на рибарството, когато осигурява общото прилагане на наблюдателни средства;

в) Комисията, Европейската служба за външна дейност и органите, службите и агенциите на Съюза, включително Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, които могат да предоставят на Агенцията информация, необходима за поддържането на европейската картина на състоянието и на общата предгранична разузнавателна картина;

г) международни организации, които могат да предоставят на Агенцията информация, необходима за поддържането на европейската картина на състоянието и на общата предгранична разузнавателна картина.

3. В съответствие с параграф 1 Агенцията може да си сътрудничи с Центъра за морски анализи и операции — Наркотици (MAOC-N) и Координационния център за борба с наркотиците в Средиземно море (CeCLAD-M) с цел обмен на информация относно трансграничната престъпност, която да бъде включена в европейската картина на състоянието.

4. Обменът на информация между Агенцията и органите, службите и агенциите на Съюза и международните организации, както е посочено в параграфи 2 и 3, се осъществява чрез комуникационната мрежа, посочена в член 7, или други комуникационни мрежи, които отговарят на критериите за наличност, поверителност и неприкосновеност.

5. Сътрудничеството между Агенцията и органите, службите и агенциите на Съюза и международните организации, както е посочено в параграфи 2 и 3, се урежда като част от работни договорености в съответствие с Регламент (ЕО) № 2007/2004 и съответните правни основания за въпросните органи, служби или агенции на Съюза или международни организации. По отношение на обработването на класифицирана информация тези договорености предвиждат съответните органи, служби или агенции на Съюза и международни организации да спазват правила и стандарти за сигурност, еквивалентни на прилаганите от Агенцията.

6. Органите, службите и агенциите на Съюза, и международните организации, посочени в параграфи 2 и 3, използват получената в контекста на Europol информация единствено в рамките на ограниченията на своята правна уредба и при спазване на основните права, включително изискванията за защита на данните.

Член 19

Сътрудничество с Ирландия и Обединеното кралство

1. За целите на настоящия регламент обменът на информация и сътрудничеството с Ирландия и Обединеното кралство могат да се осъществяват на базата на двустранни или многостранни споразумения съответно между Ирландия или Обединеното кралство и една или повече съседни държави членки или посредством регионални мрежи, основани на тези споразумения. Националните координационни центрове на държавите членки са звеното за контакт за обмен на информация със съответните органи на Ирландия и Обединеното кралство в рамките на Eucosur. Веднага щом се сключат тези споразумения, за тях се съобщава на Комисията.

2. Посочените в параграф 1 споразумения се ограничават до следния обмен на информация между националния координационен център на държава членка и Ирландия или Обединеното кралство:

- а) информация, съдържаща се в националната картина на състоянието на определена държава членка до степента, до която тази информация е предадена на Агенцията за целите на европейската картина на състоянието и на общата предгранична разузнавателна картина;
- б) информацията, събрана от Ирландия и Обединеното кралство, която има отношение към целите на европейската картина на състоянието и на общата предгранична разузнавателна картина;
- в) информацията, посочена в член 9, параграф 9.

3. Информацията, предоставена в контекста на Eucosur от Агенцията или от държава членка, която не е страна по споразумение, съгласно посоченото в параграф 1, не се споделя с Ирландия или с Обединеното кралство без предварителното одобрение на Агенцията или на въпросната държава членка. Държавите членки и Агенцията са обвързани от отказа за споделяне на такава информация с Ирландия или Обединеното кралство.

4. По-нататъшното предаване или друго съобщаване на информация, която се обменя съгласно настоящия член, на трети държави или трети страни, се забранява.

5. Споразуменията, посочени в параграф 1, включват разпоредби относно финансовите разходи, произтичащи от участието на Ирландия и Обединеното кралство в изпълнението на тези споразумения.

Член 20

Сътрудничество със съседни трети държави

1. За целите на настоящия регламент държавите членки могат да обменят информация и да си сътрудничат с една или няколко съседни трети държави. Този обмен на информация и това сътрудничество се извършва въз основа на двустранни или

многостранни споразумения или чрез регионални мрежи, създадени по силата на тези споразумения. Националните координационни центрове на държавите членки са звеното за контакт за обмен на информация със съседни трети държави.

2. Преди сключването на споразумение, посочено в параграф 1 н, съответните държави членки нотифицират споразумението на Комисията, която проверява съответствието с настоящия регламент на разпоредбите от споразумението, от значение за Eucosur. След като споразумението е сключено, съответната държава членка нотифицира споразумението на Комисията, която информира Европейския парламент, Съвета и Агенцията за това.

3. Споразуменията, посочени в параграф 1 са съобразени със съответното право на Съюза и международното право относно основните права и международната закрила, включително Хартата на основните права на Европейския съюз и Конвенцията за статута на бежанците, по-специално принципа на забрана за връщане.

4. Обменът на лични данни с трети държави в рамките на Eucosur е строго ограничен до абсолютно необходимото за целите на настоящия регламент. Той се извършва в съответствие с Директива 95/46/ЕО, Рамково решение 2008/977/ПВР и съответните национални разпоредби относно защитата на данни.

5. Забранява се обменът на информация по параграф 1, при който на трета държава се предоставя информация, която би могла да се използва за идентифицирането на лица или групи от лица, чието искане за достъп до международна закрила се разглежда или за които съществува сериозен риск да бъдат подложени на изтезания, на нечовешко или унизително отношение или наказание, или по друг начин да бъдат нарушени основните им права.

6. Обменът на информация по параграф 1 се осъществява в съответствие с условията на двустранните и многостранните споразумения, сключени със съседни трети държави.

7. Информацията, предоставена в контекста на Eucosur от Агенцията или от държава членка, която не е страна по споразумение, съгласно посоченото в параграф 1, не се споделя с трета държава по такова споразумение без предварителното одобрение на Агенцията или на въпросната държава членка. Държавите членки и Агенцията са обвързани от отказа за споделяне на такава информация със съответната трета държава.

8. По-нататъшното предаване или друго съобщаване на информация, която се обменя съгласно настоящия член, на трети държави или на трети страни, се забранява.

9. При обмен с трети държави на информация, получена посредством общото прилагане на наблюдателни средства, се спазват правото и правилата, които се прилагат за тези средства, както и съответните разпоредби на Директива 95/46/ЕО, Регламент (ЕО) № 45/2001 и Рамково решение 2008/977/ПВР.

Член 21**Наръчник**

1. В тясно сътрудничество с държавите членки, с Агенцията и с всички други имащи отношение органи, служби или агенции на Съюза Комисията предоставя практически наръчник за прилагане и управление на Eurosur („наръчника“). В наръчника се дават технически и оперативни указания, препоръки и добри практики, включително за сътрудничеството с трети държави. Комисията приема наръчника под формата на препоръка.

2. След консултации с държавите членки и с Агенцията Комисията може да реши да обозначи части от наръчника като класифицирани с ниво на класификация за сигурност RESTREINT UE /EU RESTRICTED, в съответствие с правилата, установени в процедурния правилник на Комисията.

Член 22**Мониторинг и оценка**

1. За целите на настоящия регламент Агенцията и държавите членки правят необходимото да бъдат въведени процедури за наблюдение на техническото и оперативното функциониране на Eurosur съобразно с целите за постигане на адекватна осведоменост за ситуацията и способност за реагиране по външните граници и за зачитане на основните права, включително на принципа на забрана за връщане.

2. До 1 декември 2015 г. и след това на всеки две години Агенцията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно функционирането на Eurosur.

3. До 1 декември 2016 г. и на всеки четири години след това Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета цялостна оценка на Eurosur. Тази оценка включва оценка на резултатите, постигнати по отношение на поставените цели, на актуалността на заложената обосновка, на прилагането на настоящия регламент в държавите членки и от Агенцията, и на спазването на основните права и въздействието върху тях. Оценката включва също оценка на разходите и ползите. Когато е необходимо, оценката се придружава от съответни предложения за изменение на настоящия регламент.

4. Държавите членки предоставят на Агенцията необходимата информация за изготвяне на доклада, посочен в параграф 2.

Агенцията предоставя на Комисията необходимата информация за изготвяне на оценката, посочена в параграф 3.

Член 23**Изменения на Регламент (ЕО) № 2007/2004**

Регламент (ЕО) № 2007/2004 се изменя, както следва:

1) В член 2, параграф 1, буква и) се заменя със следното:

„и) предоставя необходимата помощ за разработването и функционирането на европейска система за наблюдение на границите и, ако е целесъобразно, за разработването на обща среда за обмен на информация, включително за оперативната съвместимост на системите, по-специално чрез създаването, поддържането и координирането на рамката на Eurosur в съответствие с Регламент (ЕО) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета (*)

(*) Регламент (ЕО) № 1052/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. за създаване на Европейската система за наблюдение на границите (Eurosur) (ОВ L 295, 6.11.2013 г., стр. 11).“;

2) Въмква се следният член:

„Член 11а**Обработка на лични данни в рамките на Eurosur**

Агенцията може да обработва лични данни, както е определено в член 13, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1052/2013, който се прилага в съответствие с мерките, посочени в член 11а от настоящия регламент. По-специално при обработката на тези данни се спазват принципите на необходимост и пропорционалност и по-нататъшното предаване или друго съобщаване на такива лични данни, обработени от Агенцията, на трети държави се забранява.“

Член 24**Влизане в сила и приложимост**

1. Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

2. Настоящият регламент се прилага от 2 декември 2013 г.

3. България, Естония, Гърция, Испания, Франция, Хърватия, Италия, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Португалия, Румъния, Словения, Словакия, и Финландия създават национален координационен център в съответствие с член 5, считано от 2 декември 2013 г.

Останалите държави членки създават национален координационен център в съответствие с член 5, считано от 1 декември 2014 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Страсбург на 22 октомври 2013 година.

За Европейския парламент

Председател

M. SCHULZ

За Съвета

Председател

V. LEŠKEVIČIUS

ПРИЛОЖЕНИЕ

При изграждането, управлението и поддържането на различните компоненти на рамката на Eurosur се имат предвид следните принципи:

- а) Принцип на заинтересовани общности: националните координационни центрове и Агенцията сформират отделни заинтересовани общности за обмен на информация и сътрудничество в рамките на Eurosur. Заинтересованите общности се използват за организирането на различните национални координационни центрове и на Агенцията за обмен на информация в изпълнение на общи цели, изисквания и интереси.
- б) Принципи на последователно управление и на използване на съществуващи структури: Агенцията осигурява последователност между различните компоненти на рамката на Eurosur, включително чрез осигуряването на насоки и подкрепа за националните координационни центрове и насърчаването на оперативната съвместимост на информацията и технологиите. Доколкото е възможно, рамката на Eurosur използва съществуващите системи и способности, с цел да се оптимизира използването на общия бюджет на Съюза и да се избягва дублиране. В този контекст Eurosur се създава, така че да бъде напълно съвместима с CISE, като по този начин допринася за координиран и икономически ефективен подход към обмена на информация между различните сектори в Съюза и се ползва от него.
- в) Принципи на обмен на информация и на осигуреност на информацията: информацията, която се предоставя в рамката на Eurosur, е на разположение на всички национални координационни центрове и на Агенцията освен в случаите, когато са определени или договорени конкретни ограничения. Националните координационни центрове гарантират наличността, поверителността и неприкосновеността на информацията, която се обменя на национално, европейско и международно равнище. Агенцията гарантира наличността, поверителността и неприкосновеността на информацията, която се обменя на европейско и международно равнище.
- г) Принцип на ориентираност към услуга и принцип на стандартизация: различните възможности на Eurosur се осъществяват въз основата на подхода за ориентираност към услуга. Агенцията прави необходимото рамката на Eurosur да се основава, доколкото е възможно, на международно приети стандарти.
- д) Принцип на гъвкавост: организацията, информацията и технологиите се разработват така, че да позволяват на заинтересованите страни в Eurosur да реагират по гъвкав и структуриран начин на променящите се условия.

Изявление на Съвета

EUROSUR ще допринесе за повишаване на закрилата и спасяване на живота на мигрантите. Съветът припомня, че дейностите по морско търсене и спасяване са в сферата на компетентност на държавите членки, която те упражняват в рамките на международните конвенции.

II

(Незаконодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1053/2013 НА СЪВЕТА

от 7 октомври 2013 година

за създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген и за отмяна на решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 70 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

- (1) Шенгенското пространство без граничен контрол на вътрешните граници се основава на ефективното и ефикасно прилагане от страна на държавите членки на съпътстващите мерки в областите на външните граници, визовата политика, Шенгенската информационна система, защитата на данните, полицейското сътрудничество, съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси и политиката в областта на наркотиците.
- (2) С решението на изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. ⁽²⁾ (SCH/Com-ex (98) 26 def) (наричано по-нататък „решението от 16 септември 1998 г.“) беше създаден Постоянен комитет за оценка и прилагане на Споразумението от Шенген. В мандата на Постоянния комитет се включва, на първо място, установяването на това дали дадена държава кандидатка е изпълнила всички предварителни условия за премахването на граничния контрол на вътрешните граници и на второ място, дали достиженията на правото от Шенген се прилагат правилно от държавите, в които тези достижения се изпълняват в своята цялост.
- (3) За проверката на прилагането на достиженията на правото от Шенген е необходим специален механизъм за оценка и наблюдение, като се има предвид необходимостта от осигуряване на високи единни стандарти в тяхното

прилагане на практика и за поддържане на високо равнище на взаимно доверие между тези държави членки, които са част от пространството без граничен контрол на вътрешните граници. Подобен механизъм следва да се развие въз основа на тясно сътрудничество между Комисията и тези държави членки.

- (4) В Хагската програма ⁽³⁾ Комисията беше приканена да внесе предложение, веднага след пълното премахване на контрола по вътрешните граници, за допълване на съществуващия механизъм за оценка по Шенген с механизъм за надзор, който осигурява активното участие на експерти от държавите членки и който включва внезапни проверки.
- (5) В Стокхолмската програма ⁽⁴⁾ се смята, че оценката на шенгенското пространство ще продължи да бъде от основно значение и че поради това следва да бъде подобрена чрез укрепване на ролята в тази област на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на Европейския съюз (Frontex), създадена с Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета ⁽⁵⁾.
- (6) Ето защо механизмът за оценка, установен с решението от 16 септември 1998 г., следва да бъде преразгледан и решението от 16 септември 1998 г. следва да бъде отменено.
- (7) Натрупаният опит по време на предишни оценки показва необходимостта от поддържането на съгласуван механизъм за оценка, който обхваща всички области от достиженията на правото от Шенген, освен тези, в които вече съществува специален механизъм за оценка в рамките на правото на Съюза.

⁽³⁾ ОВ С 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 115, 4.5.2010 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета от 26 октомври 2004 г. за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1.)

⁽¹⁾ Становище от 12 юни 2013 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 138.

- (8) В съответствие с член 70 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) обективната и безпристрастна оценка на прилагането на политиките на Съюза в рамките на пространството на свобода, сигурност и правосъдие следва да се осъществява от държавите членки в сътрудничество с Комисията. За да бъде ефективен, процесът на оценка следва да обхваща подходящи последващи действия и наблюдение по докладите за оценка, които следва да бъдат осигурени от Комисията.
- (9) Наред с това, за да бъде по-ефективен механизмът за оценка, следва да се осигурят еднакви условия за прилагането на настоящия регламент. За тази цел някои изпълнителни правомощия следва да бъдат предоставени на Комисията, а други – на Съвета.
- (10) Правомощията за подготовка и планиране на оценките и правомощието за приемане на доклада за оценка следва да бъдат предоставени на Комисията. Някои от правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията⁽¹⁾. С оглед на условията по член 2, параграф 2, буква б), подточка iii) от посочения регламент за приемането на такива актове се прилага процедурата по разглеждане.
- (11) С оглед укрепване на взаимното доверие между държавите членки, за осигуряване на по-добра координация между тях на равнището на Съюза и засилване на партньорския натиск помежду им, изпълнителното правомощие за приемане на препоръките за корективни действия, целящи отстраняването на всякакви недостатъци, установени в докладите за оценка, следва да се предостави на Съвета. Подобно изпълнително правомощие съответства на специфичните правомощия, предоставени на Съвета по член 70 от ДФЕС, в областта на взаимната оценка на прилагането на политиките на Съюза в рамките на пространството на свобода, сигурност и правосъдие. То отразява подобаващо целта за създаване на механизъм за оценка, основаващ се на настоящия *lex specialis*, който в рамките на тази специфична област и успоредно с общото правомощие на Комисията да осъществява надзор над прилагането на правото на Съюза, под контрола на Съда на Европейския съюз посредством производствата за установяване на неизпълнение на задължение от държава членка, да изпълнява допълнителна функция за наблюдение върху ефективността на практическото прилагане на политиките на Съюза чрез осъществяването на партньорска проверка.
- Нещо повече, предоставянето на такова изпълнително правомощие на Съвета допринася за осъществяване на желанието на Европейския съвет, изразено в заключенията на Европейския съвет от 23 и 24 юни 2011 г., в които се посочва, че е необходимо по-нататъшно укрепване на сътрудничеството в шенгенското пространство чрез повишаване на взаимното доверие между държавите членки, както и че държавите членки носят отговорност да се гарантира, че всички правила във връзка с Шенген се прилагат ефективно в съответствие с договорените общи стандарти и с основните принципи и норми. В съответствие със заключенията на Съвета от 8 март 2012 г. това изпълнително правомощие допринася и за по-добро управление на шенгенското пространство чрез политически обсъждания на министерско равнище относно правилното функциониране на шенгенското пространство, включително дискусии в ситуации, когато докладите за оценка са разкрили сериозни недостатъци. Такива обсъждания, провеждани в рамките на Смесения комитет, съставен от държавите — членки на ЕС, и държавите, асоциирани към Шенген, следва да подпомага Съвета при вземане на решения в обхвата на своята компетентност, за да се гарантира ефективното функциониране на шенгенското пространство. И накрая, предоставянето на такова изпълнително правомощие на Съвета правилно отчита потенциалната политическа чувствителност на препоръките, които често засягат националните изпълнителни правомощия и правомощията по правоприлагане.
- (12) Механизмът за оценка следва да създаде прозрачни, ефикасни и ясни методологични правила, които да се прилагат за оценките, използването на висококвалифицирани експерти за проверките на място и за действията, които се предприемат след направените в рамките на оценките констатации. По-специално в методологията следва да се предвидят внезапни проверки на място, които да допълват предварително обявените проверки, по-специално по отношение на граничния контрол и визите.
- (13) Механизмът за оценка и наблюдение следва да обхваща всички аспекти на достиженията на правото от Шенген. Що се отнася до въпроса с границите, механизмът за оценка и наблюдение следва да обхваща както ефикасността на граничния контрол на външните граници, така и отсъствието на граничен контрол на вътрешните граници.
- (14) При оценката и наблюдението следва да се отделя специално внимание на зачитането на основните права при прилагането на достиженията на правото от Шенген.
- (15) Оценката следва да гарантира, че държавите членки действително прилагат шенгенските правила в съответствие с основните принципи и норми. Поради това механизмът за оценка следва да включва всички значими елементи от законодателството и всички оперативни дейности, които допринасят за функционирането на пространството без граничен контрол на вътрешните граници.
- (16) С оглед укрепване на ефективността и надеждността на механизма за оценка във всички оценки следва да се взема предвид правилното функциониране на органите, които прилагат съответните части от достиженията на правото от Шенген. Това ще увеличи способността на

⁽¹⁾ ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13.

- механизма за оценка да гарантира ефективното прилагане на шенгенските правила от държавите членки в съответствие с основните принципи и норми съгласно искането на Европейския съвет в неговите заключения от 23 и 24 юни 2011 г. Това ще е в съответствие с искането на Европейския съвет от 1 и 2 март 2012 г. — механизмът за оценка да допринася за необходимото функциониране на институциите, участващи в прилагането на достиженията на правото от Шенген.
- (17) Frontex следва да оказва подкрепа при привеждането в действие на механизма за оценка, основно в областта на анализа на риска, отнасящ се до външните граници. Механизмът за оценка следва също така да може да разчита на специализирания опит от съдействието на Frontex при извършването на *ad hoc* проверки на място по външните граници.
- (18) Други органи, служби и агенции на Съюза, като Европейската полицейска служба (Европол), създадена с Решение 2009/371/ПВР на Съвета ⁽¹⁾, и Евроюст, създадено с Решение 2002/187/ПВР на Съвета ⁽²⁾, следва по целесъобразност да подпомагат прилагането на механизма за оценка в областите, обхванати от техния мандат. Механизмът за оценка следва също така по целесъобразност да разчита на специализирания опит на органите, службите или агенциите на Съюза при оказването на съдействие за извършване на проверки на място във връзка с областите от достиженията на правото от Шенген, които попадат в обхвата на техния мандат. Такъв следва например да бъде случаят с Европейския надзорен орган по защита на данните във връзка с оценките относно защитата на данните, в които могат да бъдат ангажирани и националните органи за защита на данните.
- (19) Държавите членки и Комисията следва да гарантират, че експертите, осигурени за проверките на място, притежават необходимия опит и са преминали специален курс на обучение за тази цел, включително във връзка с основните права. Съответните органи, служби или агенции на Съюза, като Frontex, следва да предоставят подходящи курсове на обучение, а на държавите членки следва да се осигурят средства чрез съществуващите финансови инструменти на Съюза и развитието на такива инструменти за инициативи, насочени към организирането на специализирани обучения в областта на оценяването на достиженията на правото от Шенген.
- (20) Във връзка със специфичната роля, възложена на Европейския парламент и на националните парламенти в последното изречение на член 70 от ДФЕС, както е подчертано в член 12, буква в) от Договора за Европейския съюз (ДЕС), по отношение на националните парламенти е необходимо да се предвиди, че Съветът и Комисията ще предоставят пълна информация на Европейския парламент и на националните парламенти относно съдържанието и резултатите от оценката. Освен това, ако Комисията представи предложение за изменение на настоящия регламент, Съветът ще трябва в съответствие с член 19, параграф 7, буква з) от своя Процедурен правилник да проведе консултации с Европейския парламент, за да вземе под внимание неговото становище във възможно най-пълна степен, преди да приеме окончателния текст.
- (21) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение в съответствие с член 4 от посочения протокол дали да го въведе в националното си право.
- (22) Обединеното кралство участва в настоящия регламент в съответствие с член 5, параграф 1 от Протокол № 19 относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз, приложен към ДЕС и към ДФЕС, и с член 8, параграф 2 от Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ⁽³⁾.
- (23) Ирландия участва в настоящия регламент в съответствие с член 5, параграф 1 от Протокол № 19 относно достиженията на правото от Шенген, включени в рамките на Европейския съюз, приложен към ДЕС и към ДФЕС, и с член 6, параграф 2 от Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген ⁽⁴⁾.
- (24) По отношение на Исландия и Норвегия настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген ⁽⁵⁾, които попадат в областта, посочена в член 1 от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ⁽⁶⁾ относно определени условия по прилагането на посоченото споразумение.
- (25) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ⁽⁷⁾, които попадат в областта, посочена в член 1 от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Решение 2009/371/ПВР на Съвета от 6 април 2009 г. за създаване на Европейска полицейска служба (Европол) (ОВ L 121, 15.5.2009 г., стр. 37).

⁽²⁾ Решение 2002/187/ПВР на Съвета от 28 февруари 2002 г. за създаване на Евроюст с оглед засилване на борбата срещу сериозната престъпност (ОВ L 63, 6.3.2002 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁽⁴⁾ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

⁽⁵⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁽⁶⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁽⁷⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁽⁸⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.

- (26) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽¹⁾, които попадат в областта, посочена в член 1 от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета⁽²⁾.
- (27) Тъй като към датата на влизане в сила на настоящия регламент оценката на Кипър вече ще е започнала по силата на решението от 16 септември 1998 г., настоящият регламент няма да се прилага за Кипър до 1 януари 2016 г.
- (28) Като се има предвид, че проверката на България и Румъния в съответствие с приложимите процедури за оценка по Шенген вече е завършена по силата на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г., проверката по член 1, параграф 1, буква б) от настоящия регламент няма да се провежда по отношение на тези държави членки.
- (29) Въпреки това експерти от Кипър, България, Румъния и Хърватия следва да участват в оценката на всички части на достиженията на правото от Шенген,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Цели и обхват

1. С настоящия регламент се създава механизъм за оценка и наблюдение, който служи за следните цели:
- а) проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген в държавите членки, в които те се прилагат напълно, както и в държавите членки, в които съгласно съответните протоколи, приложени към ДЕС и ДФЕС, достиженията на правото от Шенген се прилагат частично;
- б) проверка на това дали условията, необходими за прилагането на всички съответни части на достиженията на правото от Шенген, са изпълнени в държавите членки, във връзка с които не е взето решение на Съвета, посочващо, че разпоредбите на достиженията на правото от Шенген се прилагат напълно или частично, с изключение на тези държави членки, чиято оценка вече ще е завършила към датата на влизане в сила на настоящия регламент.
2. Проверката, посочена в параграф 1, буква б) от настоящия член, не засяга член 23, втора алинея по отношение на държавите членки, в които процедурите за оценка вече са започнали към 26 ноември 2013 г.

⁽¹⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

⁽²⁾ ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19.

3. Експерти от държавите членки, които съгласно съответния Акт за присъединяване все още не прилагат напълно достиженията на правото от Шенген, участват въпреки това в оценката на всички части на достиженията на правото от Шенген.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент „достижения на правото от Шенген“ означава разпоредбите, интегрирани в рамката на Съюза в съответствие с Протокол № 19, приложен към ДЕС и към ДФЕС, заедно с актовете, които ги доразвиват или са свързани по друг начин с тях.

Член 3

Отговорности

1. Държавите членки и Комисията са съвместно отговорни за прилагането на механизма за оценка и наблюдение, определен в настоящия регламент, с подкрепата на органите, службите и агенциите на Съюза, участващи в прилагането на достиженията на правото от Шенген.
2. Комисията изпълнява обща координационна роля по отношение на установяването на годишни и многогодишни програми за оценка, съставянето на въпросници и определянето на графика за посещенията, провеждането на посещенията и изготвянето на докладите за оценка и препоръките. Освен това тя предприема необходимото за последващите действия и мониторинга във връзка с докладите за оценка и препоръките в съответствие с член 16.

3. Държавите членки и Комисията си сътрудничат пълноценно на всички етапи от оценяването с цел изпълняване на задачите, възложени им по настоящия регламент.

Член 4

Оценки

1. Оценките могат да обхващат всички аспекти на достиженията на правото от Шенген, включително ефективното и ефикасно прилагане от страна на държавите членки на съпътстващите мерки в областта на външните граници, визовата политика, Шенгенската информационна система, защитата на данните, полицейското сътрудничество, съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, както и отсъствието на граничен контрол на вътрешните граници. Във всички оценки следва да се отчита функционирането на органите, прилагащи съответните части от достиженията на правото на Шенген съгласно посоченото в настоящия параграф.
2. Оценките могат да включват въпросници и проверки на място, които могат да бъдат предварително обявени или внезапни. Предварително обявените проверки на място се предшества от въпросник. Проверките на място и въпросниците могат по целесъобразност да бъдат използвани поотделно или заедно при оценяването на определени държави членки и/или конкретни области.
3. Както въпросниците, така и проверките на място могат да бъдат допълвани от изложения на оценяваната държава членка в оценяваната област.

Член 5

Многогодишна програма за оценка

1. Комисията изготвя многогодишна програма за оценка, обхващаща период от пет години, не по-късно от шест месеца преди започването на следващия петгодишен период, след като по целесъобразност проведе консултации с Frontex и Европол. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 21, параграф 2. Комисията представя многогодишната програма за оценките на Европейския парламент и на Съвета.

2. Всяка държава членка се оценява по време на всеки петгодишен период, обхванат от многогодишна програма за оценка. В многогодишната програма за оценка държавите членки са изброени по реда им на оценяване за всяка година. Редът за оценяване на държавите членки е съобразен с изминалото след предишната оценка време и съотношението между различните части от достиженията на правото от Шенген, които трябва да бъдат оценени.

3. Многогодишната програма за оценка може да бъде адаптирана при необходимост в съответствие с процедурата, посочена в параграф 1.

4. Многогодишната програма за оценка може да съдържа позоваване на тематичните оценки, посочени в член 6, параграф 1, буква б).

5. Първата многогодишна програма за оценка се изготвя до 27 май 2014 г. Началната дата на тази програма е 27 ноември 2014 г., а крайната ѝ дата е 31 декември 2019 г.

Член 6

Годишна програма за оценка

1. Комисията изготвя годишна програма за оценка до 31 октомври в годината, предхождаща тази, за която се отнася програмата, като по-специално взема предвид анализа на риска, представен от Frontex в съответствие с член 7, и когато е целесъобразно — информацията, представена от Европол и други органи, служби или агенции на Съюза, по-специално в съответствие с член 8.

Годишната програма за оценка включва предложения за оценка на:

- а) прилагането на достиженията на правото от Шенген или части от него от дадена държава членка, както е установено в многогодишната програма за оценка; и
- б) когато е уместно, прилагането на определени части от достиженията на правото от Шенген в няколко държави членки (т.е. тематични оценки).

2. Комисията определя чрез актове за изпълнение първия раздел на годишната програма за оценка, включващ предварителен график за проверките на място. В този раздел се изброяват държавите членки, които предстои да бъдат оценени през следващата година в съответствие с многогодишната програма за оценка, областите — предмет на оценка, и проверките на място. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 21, параграф 2. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета годишната програма за оценка.

3. Комисията изготвя и приема втория раздел на годишната програма за оценка. В този раздел се изброяват внезапните проверки на място, които предстои да бъдат извършени през следващата година. Той се счита за поверителен и не се съобщава.

4. Годишната програма за оценка може при необходимост да бъде адаптирана в съответствие с параграфи 2 и 3.

5. Първата годишна програма за оценка се изготвя до 27 май 2014 г. Началната дата на тази програма е 27 ноември 2014 г., а крайната ѝ дата е 31 декември 2014 г.

Член 7

Изготвени от Frontex анализи на риска

1. До 31 август всяка година Frontex представя на Комисията и на държавите членки анализ на риска в съответствие с мандата си. Този анализ на риска отчита наред с останалото незаконната имиграция и значителните промени в оперативната обстановка на външните граници, както и съдържа препоръки за приоритетите на оценките през следващата година. Препоръките се отнасят до определени участъци от външните граници и до определени контролно-пропускателни пунктове, които предстои да бъдат оценени в рамките на многогодишната програма за оценка през следващата година. Комисията предава незабавно на Европейския парламент и на Съвета анализа на риска.

2. До 31 август всяка година Frontex представя на Комисията отделен анализ на риска, който е различен от посочения в параграф 1 и който включва препоръки за приоритетите за оценки, които да бъдат приложени под формата на внезапни проверки на място през следващата година, независимо от реда на държавите членки, които предстои да бъдат оценени всяка година, съгласно установеното в многогодишната програма за оценка, в съответствие с член 5, параграф 2. Тези препоръки могат да се отнасят до всеки регион или конкретна област и съдържат списък с поне десет определени участъка от външните граници и поне десет определени гранични контролно-пропускателни пункта. Комисията може по всяко време да поиска от Frontex да ѝ представи анализ на риска с препоръки за оценки, които да бъдат приложени под формата на внезапни проверки на място.

3. Анализите на риска, посочени в параграфи 1 и 2, които трябва да бъдат представени от Frontex, се предоставят за първи път на Комисията не по-късно от 27 февруари 2014 г.

Член 8

Анализ на риска, изготвени от различни от Frontex органи, служби и агенции на Съюза

Комисията по целесъобразност иска от органи, служби и агенции на Съюза, различни от Frontex, които участват в прилагането на достиженията на правото от Шенген, да извършат анализи на риска, включително по отношение на корупцията и организираната престъпност, доколкото те могат да попречат на прилагането на достиженията на правото от Шенген от държавите членки. Тези анализи биха могли да се използват за изготвянето на годишните програми за оценка.

Член 9

Въпросник

1. С актове за изпълнение Комисията изготвя и актуализира стандартен въпросник в тясно сътрудничество с държавите членки. Може да се провеждат консултации с Frontex и Европол по проекта на стандартен въпросник. Стандартният въпросник обхваща съответното законодателство, общоприетите препоръки и най-добри практики, по-специално посочените в шенгенските каталози, както и организационните и техническите средства на разположение за прилагането на достиженията на правото от Шенген и наличните статистически данни за всяка от оценяваните области. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 21, параграф 2.

2. До 1 юли всяка година Комисията изпраща стандартния въпросник до онези държави членки, които предстои да бъдат оценени през следващата година. Държавите членки предоставят на Комисията отговорите си на въпросника в срок от осем седмици след получаването му. Комисията предоставя получените отговори на разположение на другите държави членки и информира Европейския парламент за тях. При поискване от Европейския парламент, най-вече предвид сериозността на въпроса, Комисията информира Европейския парламент и за съдържанието на конкретен отговор за всеки отделен случай и в съответствие с приложимите правила за отношенията между Европейския парламент и Комисията.

Член 10

Екипи, отговорни за проверките на място

1. Екипът, отговорен за проверките на място („екип за проверка на място“), се състои от експерти, определени от държавите членки, и от представители на Комисията.

2. Комисията приканва държавите членки да определят експерти, които са на разположение за участие в съответните проверки на място, като посочат тяхната експертна област.

При предварително обявени проверки на място Комисията приканва държавите членки да определят експерти не по-късно от три месеца преди започването на проверката на място. Държавите членки определят експерти в срок от две седмици от получаването на поканата за това.

При внезапни проверки на място Комисията приканва държавите членки да определят експерти не по-късно от две седмици преди започването на проверката на място. Държавите членки определят експерти в рамките на 72 часа от получаването на поканата за това.

3. Максималният брой представители на Комисията, участващи в проверките на място, е двама души. Максималният брой експерти на държавите членки, участващи в предварително обявена проверка и на място, е осем души и шест души за внезапна проверка на място.

В случай че броят експерти, определени от държавите членки, надхвърля съответния максимален брой, посочен в първа алинея, Комисията, след консултация със съответните държави членки, определя членовете на екипа въз основа на географския баланс и компетентностите на експертите.

4. Експерти от държавите членки не могат да участват в мисия за оценка, включваща проверка на място в държавата членка, в която работят.

5. Комисията може да покани Frontex, Европол или други органи, служби или агенции на Съюза, участващи в прилагането на достиженията на правото от Шенген, да определят свой представител, който да вземе участие като наблюдател в проверка на място, обхващаща област от тяхната компетентност.

6. Водещите експерти от екипа за проверка на място са представител на Комисията и експерт от държава членка, които се определят съвместно от членовете на същия екип веднага щом екипът бъде сформиран. Водещите експерти се определят своевременно, преди да бъде изготвена подробната програма, посочена в член 13, параграф 2.

Член 11

Екипи, отговорни за оценките въз основа на въпросник

1. Когато въпросникът се използва самостоятелно, т.е. без последваща проверка на място съгласно посоченото в член 4, параграф 2, екипът, отговорен за оценяването на отговорите на въпросника („екипът за въпросника“), се състои от експерти от държавите членки и от представители на Комисията.

2. При изпращането на въпросника на оценяваната държава членка Комисията приканва държавите членки да определят експерти, които са на разположение за участие в оценката, като посочат тяхната експертна област. Държавите членки определят експерти в срок от две седмици от получаването на поканата за това. Експертите се определят в съответствие с член 10, параграфи 3 и 4.

Член 12

Експерти

Експертите, участващи в оценките, трябва да притежават необходимите квалификации, включително солидни теоретични познания и практически опит в областите, обхванати от механизма за оценка, както и добро познаване на принципите, процедурите и техниките на оценяване, и да могат да общуват ефикасно на общ език. За тази цел държавите членки и Комисията, в сътрудничество със съответните органи, служби или агенции на Съюза, гарантират, че експертите получават подходящо обучение, включително относно основните права.

Член 13

Провеждане на проверките на място

1. Екипите за проверка на място предприемат всички необходими подготвителни действия, за да осигурят ефикасност, точност и съгласуваност на проверките на място.

2. Подробната програма за предварително обявените проверки на място се определя от Комисията в тясно сътрудничество с водещите експерти и със съответната държава членка. Тази програма се съобщава на държавите членки. Подробната програма за внезапните проверки на място се определя от Комисията.

Със съответната държава членка се провежда консултация и графикът и подробната програма ѝ се съобщават:

- а) поне шест седмици преди извършването на предварително обявена проверка на място;
- б) поне 24 часа преди извършването на внезапна проверка на място.

Внезапните проверки на място на вътрешните граници се извършват, без съответната(ите) държава(и) членка(и) да бъде(ат) предварително уведомена(и). Общите насоки относно практическите аспекти на тези посещения се определят от Комисията в тясно сътрудничество с държавите членки.

3. Всеки един от членовете на екипа за проверки на място носи идентификационен документ, който му разрешава да извършва проверки на място в съответствие с настоящия регламент.

4. Оценяваната държава членка осигурява на екипа за проверка на място възможност да упражни мандата си за проверка на дейностите в областите, които трябва да бъдат

оценени. По-специално тя осигурява на екипа за проверка на място пряк достъп до съответните лица и достъп до всички места, помещения и документи, необходими за извършването на оценката.

5. Оценяваната държава членка подпомага екипа за проверка на място при извършване на задачите му с всички средства, с които законово разполага.

6. В случаите на предварително обявени проверки на място Комисията предоставя предварително на оценяваната държава членка имената на експертите от екипа за проверка на място. Тази държава членка определя лице за контакт за осъществяване на практическата организация на проверката на място.

7. Комисията и държавите членки са отговорни за извършването на необходимите действия по организацията на пътуването на своите експерти, участващи в екипа за проверка на място, до и от оценяваната(ите) държава(и) членка(и). Разходите за път и настаняване на експертите, участващи в проверките на място, се възстановяват от Комисията.

Оценяваната(ите) държава(и) членка(и) е/са отговорна(и) за извършването на необходимите действия по настаняването и за осигуряването на необходимия транспорт на място. При внезапните проверки на място Комисията подпомага действията по настаняването на експертите.

Член 14

Доклади за оценка

1. След всяка оценка се изготвя доклад за оценка. Докладът за оценка се основава на констатациите, направени при проверката на място, и на отговорите на въпросника, в зависимост от случая. В случай на предварително обявени проверки на място докладът за оценка се изготвя от екипа за проверка на място по време на проверката.

Експертите от държавите членки и представителите на Комисията носят цялостната отговорност за добросъвестното и качествено изготвяне на доклада за оценка. Ако съществуват разногласия, екипът за проверка на място или съответно екипът за въпросника се стреми да постигне компромисно решение.

2. Докладът за оценка анализира според случая качествените, количествените, оперативните, административните и организационните аспекти и изброява евентуални недостатъци, констатирани по време на оценката.

3. На всяка констатация от доклада за оценка се дава една от следните оценки:

- а) съответства;
- б) съответства, но е необходимо подобрене;
- в) не съответства.

4. Комисията предоставя проекта на доклада за оценка на оценяваната държава членка в срок от шест седмици след извършването на проверката на място или след получаването на отговора на въпросника, в зависимост от случая. Оценяваната държава членка предоставя бележките си по проекта за доклад за оценка в срок от две седмици след неговото получаване. По искане на оценяваната държава членка се провежда заседание за изготвяне на доклада. Бележките на оценяваната държава членка могат да бъдат отразени в проекта за доклад за оценка.

5. Комисията представя на останалите държави членки проекта за доклад за оценка и бележките на оценяваната държава членка и ги приканва да представят бележки по отговорите на въпросника, проекта за доклад за оценка и бележките на оценяваната държава членка.

Въз основа на това Комисията приема с акт за изпълнение доклада за оценка, ако е необходимо след като направи съответни промени в проекта за доклад за оценка. Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 21, параграф 2. Комисията предава доклада за оценка на Европейския парламент.

Член 15

Препоръки

1. При изготвянето на доклада за оценка и в контекста на констатациите и оценките, съдържащи се в доклада за оценка, експертите на държавите членки и представителите на Комисията изготвят препоръки за корективни действия, целящи отстраняването на евентуални недостатъци, установени по време на оценката, и дават указание за приоритетите при прилагането им, както и по целесъобразност, примери за добри практики.

2. Комисията представя на Съвета предложение за приемане на препоръките, посочени в параграф 1.

3. Съветът приема посочените в параграф 1 препоръки и ги предава на Европейския парламент и на националните парламенти.

Член 16

Последващи действия и наблюдение

1. В срок от три месеца след приемането на препоръките, посочени в член 15, оценяваната държава членка предоставя на Комисията и на Съвета план за действие за отстраняването на установените в доклада за оценка недостатъци. Ако в препоръките е направено заключението, че оценяваната държава членка сериозно пренебрегва задълженията си, същата държава членка представя своя план за действие в срок от един месец след приемането на посочените препоръки. Комисията предава този план за действие на Европейския парламент.

2. След като се консултира с екипа за проверка на място или съответно с екипа за въпросника, Комисията представя на Съвета оценката си относно адекватността на плана за действие в срок от един месец след получаването на плана за действие от оценяваната държава членка. Останалите държави членки се приканват да представят бележки по плана за действие.

3. Оценяваната държава членка докладва на Комисията относно изпълнението на своя план за действие в срок от шест месеца след приемането на препоръките и продължава да изготвя доклади на всеки три месеца до пълното изпълнение на плана за действие.

4. Без да се засяга шестмесечният срок за докладване относно изпълнението на даден план за действие, посочен в параграф 3, ако в препоръките е направено заключението, че оценяваната държава членка сериозно пренебрегва задълженията си, същата държава членка докладва относно изпълнението на своя план за действие в срок от три месеца след приемане на заключенията.

5. В зависимост от сериозността на установените недостатъци и от мерките, взети за тяхното отстраняване, Комисията може да насрочи предварително обявени повторни посещения на място с цел да се провери изпълнението на плана за действие. Комисията поканва поне четирима експерти, участвали в проверката на място, да вземат участие в повторното посещение. Комисията може да покани наблюдатели да участват при повторното посещение. Комисията определя програмата на повторното посещение. Оценяваната държава членка се уведомява за програмата поне един месец преди запланиваната дата за провеждане на повторното посещение. Комисията може също да планира внезапни проверки на място.

6. Комисията информира редовно Европейския парламент и Съвета за изпълнението на плановете за действие или на мерките за подобряване, посочени в настоящия член.

7. Ако дадена проверка на място установи сериозен недостатък, за който се счита, че може да представлява значителна заплаха за обществения ред или вътрешната сигурност в пространството без граничен контрол на вътрешните граници, Комисията, по собствена инициатива или по искане на Европейския парламент или на държава членка, информира за това Европейския парламент и Съвета възможно най-бързо.

8. Ако на дадена държава членка се даде оценка „съответства“, но препоръките съдържат указания за възможни бъдещи подобрения в съответствие с член 14, параграф 3, буква б), оценяваната държава членка представя на Комисията своята оценка за възможно прилагане на тези указания в срок от шест месеца от приемането на препоръките.

Член 17**Чувствителна информация**

Екипите за проверка на място и екипите за въпросника разглеждат като поверителна всяка информация, получена от тях при изпълнение на задълженията им. Докладите за оценка, изготвени вследствие на проверки на място, са с ниво на класификация „EU RESTRICTED/RESTREINT UE“ в съответствие с приложимите правила за сигурност. Класификацията не препятства достъпа на Европейския парламент до информацията. При представянето и обработването на информацията и документите, представени на Европейския парламент в съответствие с настоящия регламент, се спазват приложимите за Европейския парламент и Комисията правила относно изпращането и обработването на класифицирана информация. Комисията, след като се консултира с държавата членка, за която се отнася докладът за оценка, решава коя част от него може да бъде оповестена публично.

Член 18**Условия за участието на Обединеното кралство и Ирландия**

1. Експерти от Обединеното кралство и Ирландия участват единствено в оценката на частта от достиженията на правото от Шенген, за която тези държави членки са получили разрешение да участват.

2. Оценките, описани в член 4, параграф 1, обхващат само ефективното и ефикасно прилагане от страна на Обединеното кралство и Ирландия на частта от достиженията на правото от Шенген, в която тези държави членки са получили разрешение да участват.

3. Обединеното кралство и Ирландия участват в приемането на препоръките от Съвета съгласно член 15, параграф 3 само по отношение на частта от достиженията на правото от Шенген, в която тези държави членки са получили разрешение да участват.

Член 19**Предоставяне на информация на националните парламенти**

Комисията информира националните парламенти за съдържанието и резултатите от оценката.

Член 20**Докладване на Европейския парламент и на Съвета**

Комисията предоставя на Европейския парламент и на Съвета годишен обобщаващ доклад относно извършените в съответствие с настоящия регламент оценки. Този доклад се оповестява публично и включва информация относно оценките,

извършени през изминалата година, заключенията от всяка оценка и степента на изпълнение на действията по отстраняване на установените недостатъци. Комисията изпраща този доклад на националните парламенти.

Член 21**Процедура на комитет**

1. Комисията се подпомага от комитет. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011. Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта за акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 22**Преглед**

Комисията предприема преглед на действието на настоящия регламент и представя доклад на Съвета в срок от 6 месеца след приемането на всички доклади във връзка с оценките, обхванати от посочената в член 5, параграф 5 първа многогодишна програма за оценка. Този преглед обхваща всички елементи от настоящия регламент, включително функционирането на процедурите за приемане на актове по механизма за оценка. Комисията предава този доклад на Европейския парламент.

Член 23**Преходни разпоредби и отмяна**

Без да се засягат втора и трета алинея от настоящия член, решението от 16 септември 1998 г. се отменя, считано от 26 ноември 2013 г.

Част I от решението, посочено в първа алинея, продължава да се прилага до 1 януари 2016 г. по отношение на процедурите за оценка на държави членки, които вече са започнали на 26 ноември 2013 г.

Част II от решението, посочено в първа алинея, продължава да се прилага до 27 ноември 2014 г. по отношение на процедурите за оценка на държави членки, които вече са започнали на 26 ноември 2013 г.

Член 24**Влизане в сила**

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Люксембург на 7 октомври 2013 година.

За Съвета
Председател
J. BERNATONIS

Изявление на Европейския парламент, Съвета и Комисията

Европейският парламент, Съветът и Комисията приветстват приемането на Регламента за изменение на Кодекса на шенгенските граници с цел да се предвидят общи правила за временното повторно въвеждане на граничен контрол на вътрешните граници при извънредни обстоятелства и на Регламента относно създаването на механизъм за оценка и наблюдение с цел проверка на прилагането на достиженията на правото от Шенген. Европейският парламент, Съветът и Комисията изразяват убеждението си, че тези нови механизми представляват подходящ отговор на заключенията на Европейския съвет от 24 юни 2011 г., в които се призовава за укрепване на сътрудничеството и взаимното доверие между държавите членки в Шенгенското пространство и за ефективна и надеждна система за наблюдение и оценка, с която да се гарантира прилагането на общи правила и укрепването, адаптирането и разширяването на критериите въз основа на достиженията на правото на ЕС, като същевременно се припомня, че външните граници на Европа трябва да бъдат управлявани ефективно и последователно, въз основа на обща отговорност, солидарност и засилено практическо сътрудничество.

Европейският парламент, Съветът и Комисията заявяват, че с настоящото изменение на Кодекса на шенгенските граници ще се засили координацията и сътрудничеството на равнището на Съюза, като от една страна се предвиждат критерии за повторно въвеждане на граничен контрол от страна на държавите членки, а от друга страна се установяват разпоредби за основан на ЕС механизъм за отговор в наистина критични ситуации, при които е застрашено цялостното функциониране на пространството без вътрешни граници.

Европейският парламент, Съветът и Комисията подчертават, че тази нова система за оценка е основан на ЕС механизъм и че тя ще включва всички аспекти на достиженията на правото от Шенген, като в нея ще участват експерти от държавите членки, Комисията и съответните агенции на ЕС.

Европейският парламент, Съветът и Комисията споделят разбирането, че всяко бъдещо предложение на Комисията за изменение на тази система за оценка ще бъде представено на Европейския парламент за консултация, за да се вземе предвид в максимална степен неговото становище, преди приемането на окончателен текст.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG